

တွန်မြူနစ်အရေးတော်ပုံ

ကျွန်ုပ်

အန္တရာယ်တော့နီးနေပြီ

- မာတိကာ**
- * အန္တရာယ်တော့ နီးနေပြီ ၁
 - * ရဲဘော်သို့ပေးစာ ၂
 - * ရခိုင်ပြည်ချစ်ဝါဒီရဲဘော်များသို့ ရဲဘော်ကျော်မြု၏ ပန်ကြားလွှာ ၅
 - * ဗမာ (ဟောင်း) ကျော်ဇောနှင့် ဘီဘီစီ အမေးအဖြေ ၈
 - * ဗိုလ်သန်းရွှေဦးစီးသော စစ်အာဏာရှင်အစိုးရ၏ ခြေလှမ်းများ ၉
 - * သမိုင်းသစ်ကို ဝင်ရောက်ရေးသားကြ ၁၃
 - * ဖိလစ်ပိုင်ကွန်မြူနစ်ပါတီသစ် ၁၆

မလိမ့်တပတ် အမျိုးသားညီလာခံဆိုတာကြီးကဖြင့် စတင်စက်နှိုးနေပါပြီ။ လျှို့ဝှက်သဲဖိုဇာတ်လမ်းလို နအဖ က နိုင်ငံရေးမြှုပ်ကွက်များနှင့် လုပ်ဆောင်နေတာ တွေ့ရသည်။ စစ်အုပ်စု၏ ထာဝရအကျိုးစီးပွားနှင့် ပြည်သူများ၏ အကျိုးစီးပွား ထိပ်တိုက်တွေ့မှာကဖြင့် သေချာသည်။

ကိုယ်တွက်မကျန်လျှင် ‘အမျှ’ တောင် ပေးဝေချင်စိတ်မရှိသည့် စစ်အုပ်စုအနေနှင့် ကိုယ်တွက် ကျန်အောင် လုပ်ပါလိမ့်မည်။ မကျန်လျှင်ကော -

နအဖ က စစ်တပ်ကြီးကို ကိုင်ထားသည်။ လူငယ်ခြေတက် စစ်အုပ်စု စတုတ္ထမျိုးဆက်ကလည်း

“ဒီတခါ တို့အလှည့်ပဲ” ဆိုပြီး လှုပ်ရှားရန် အဆင်သင့် -

ဗိုလ်ခင်ညွန့်ကို အမြင့်တင်ထားပြီး ကြိုးတန်းလျှောက်ခိုင်းထားချိန်၊ “မင်းကြိုက်သလိုလုပ် - ကိုယ်တွက်မကျန်ရင် မင်းကဏ္ဍပြီးပြီ” ဆိုတဲ့သဘော -

ဒါ့ကြောင့်လဲ ထောက်လှမ်းရေးနည်းနာ အဖြာဖြာဖြင့် အစွမ်းကုန်ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်တွေ ထုတ်သုံးလာတာ တွေ့ရသည်။

- ‘ငြိမ်း’ အဖွဲ့တွေကို မက်လုံးအသီးသီးပေးထားသည်။ မရေရာသော ကတိစကားများ တရားမဝင် ပြောနေသည်။ တဖွဲ့ကို တမျိုးပြောနေသည်။ ၁၀၄ ချက် ပြန်မကိုင်တော့ပါဘူး။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောခွင့်ပြုမှာပါ ... စသည်

- ပြည်သူများထံ ထုတ်ပြန်ရာမှာတော့ နိုင်ငံရေးလမ်းပြမြေပုံကို ထောက်ခံကြပြီ။ အမျိုးသားညီလာခံကို ကြိုဆိုကြသည် ... ဆိုတာမျိုး

- သူတို့ထုတ်ပြန်လိုမှ မင်မခြောက်သေး ‘ကျွန်တော်တို့ပြောခဲ့တာ ဒီသဘောမျိုး မဟုတ်ပါဘူး’ လို့ ငြင်းချက်ထုတ်ကြသည့် အဖွဲ့အစည်းတွေကလည်း များသည်ထက် များလာသည်။ သူတို့လိုချင်တာ မရလို့ ထပ်ကျော့အာဏာသိမ်းကြလျှင် ပြောပါလိမ့်မည်။

“ကျုပ်တို့ ဒီလောက်လိုက်လျောထားတာပဲ”

“မဖြစ်နိုင်တာတွေ တောင်းနေကြတာကိုး”

NLD ကိုကျတော့ ...

“ကျုပ်တို့ ဖိတ်ခေါ်တာပဲ၊ လာမှ မလာပဲ” စသည့်စကား ခင်းထားတွေ အများကြီး -

ဒီတခါ အာဏာသိမ်းလျှင် ၆၂ - ခုနှစ်က အကြောင်းပြခဲ့သည့် “နိုင်ငံတွင် ယိုယွင်းလာသည့် အခြေအနေဆိုးများကို အချိန်မီ ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန်” ဆိုသည်ကိုပဲ သုံးမလား၊

- ၁၉၈၈ ကာလ နဝတ သုံးခဲ့တဲ့ “တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနှင့် နယ်မြေအေးချမ်းသာယာရေး” ပဲ အကြောင်းပြမလား၊

- ယခု နအဖ သုံးနေဆဲ “ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး၊ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး” စသည့် အရေးသုံးပါးပဲ ဆက်သုံးမလား၊

- တခြားအကြောင်းပြချက်တွေ ဖန်တီးရှာဖွေပြီး သုံးမလား ... မပြောနိုင်

လမ်းပြမြေပုံကို မဖျက်နိုင်လျှင်၊ စစ်အုပ်စု အာဏာတည်မြဲနေလျှင် အခြိမ်းခြောက်ခံနေရသည့် အန္တရာယ်တွေ ရှိမြဲရှိနေမှာပါ။

ရဲဘော်သို့ပေးစာ

‘ရဲဘော် - သို့ပေးစာ’ များကို မျိုးဆက်ဟောင်းရဲဘော်တစ်ဦးက နံပါတ်စဉ်ထိုးပြီး ရေးလိမ့်မည်။ ၁၉၈၉ ပါတီအရေးနိမ့်မှုကြီးကြောင့် ဟိုတကဲ့ဒီတကဲ့ ခွဲခွာခွဲရသော ရဲဘော်များသို့ သူ၏ပုဂ္ဂလိက တွေးခေါ်စဉ်းစားချက်ကို တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ‘ဒီပဲယင်း’ ဖြစ်ပြီးနောက် ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးတွင် အပြောင်းအလဲတွေ့ရှိသည်။ ကျယ်ကျယ်တမျိုး တိုးတိုးတဖုံ အတွေးအခေါ် ခေါင်းဆောင်မှု ပေးနေတာတွေ ကြားနေရသည်။ ထို့ကြောင့် ‘ဒီလိုလည်း စဉ်းစားကြည့်ပါလား’ ဟု ရဲဘော်များသို့ ပေးစာသဏ္ဍာန်ဖြင့် သူ့အတွေးအခေါ်ကို တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ‘ဦးနှောက်ကို စက်နှိုးပေးခြင်းမျှသာ’။

(စာတည်းအဖွဲ့)

ရဲဘော်သို့ပေးစာ (၁)

(၁) ‘ဒီပဲယင်း’ အပြီးမှာ NLD အပေါ် အကြမ်းကိုင် တာနဲ့ရေချပြီး “ငြိမ်း” အဖွဲ့တွေ အထူးသဖြင့် တရုတ်နယ်စပ်ကအဖွဲ့တွေကို လက်နက်စွန့်ခွင်းဖို့ စစ်အုပ်စုက သွေးတိုးစမ်းခဲ့တယ်။

NLD နဲ့ပူးပေါင်းတာမလုပ်ဖို့ ဗကပနဲ့ လည်း ပြန်ပြီးဆက်သွယ်ဖို့ သတိပေးခဲ့တယ်။ အကြောင်းတွေ အမျိုးမျိုးပြပြီးတော့လည်း ငွေတွေ ပေးခဲ့တယ်။ သူတို့ စဉ်းစားချက်က တပြည်လုံး မီးသေသွားအောင် အကြမ်းကိုင်ဖို့ပဲ။ ၁၉၈၈ ‘အာဏာသိမ်း’ စက လုပ်တာမျိုးလုပ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီတခါတော့ ဗိုလ်ခင်ညွန့်ကို တာဝန်ပေးချင်ပုံ မရဘူး။

ဒါပေမဲ့ မလုပ်ဖြစ်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ။

(၂) ‘ဒီပဲယင်း’ ဖြစ်ပြီးပြီးချင်း ပါတီက ဒီပဲယင်း တရားခံကို လက်စားချေရမယ်လို့ ထုတ်ပြန်ခဲ့တယ်။ အထူးသဖြင့် ဒီပဲယင်းတပိုက်က လူထုအတွက် လက်စားချေပဲ့လုပ်ရမယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ (အဲဒီက လူထုဟာ ၁၉၅၈ မတိုင်မီက ပါတီရဲ့အခြေခံ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်)

ဒီတော့ စစ်အုပ်စုက မုံရွာမှာ ဗုံးခွဲတယ်။ ပြီးတော့ ဗုံးခွဲတာ ဗကပ လို့ စွပ်စွဲတယ်။ ‘ဗကပ ပြန်လှုပ်ရှားလာနေတယ်’ ဟု ရှိသူတွေကို စောင့်ကြည့် လို့ လျှို့ဝှက်ညွှန်ကြားတယ်။ ဒါက မုံရွာ ဗုံးခွဲမှုကို အကြောင်းပြုပြီး မုံရွာလူထုကို နှိမ်နင်းဖို့ ကြံတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဗွင့်ကျသွားတယ်။ ဗကပ ဗုံးခွဲတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အားလုံးသိတယ်။ မုံရွာလူထု ကတော့ ဗုံးခွဲတာ ‘စစ်မှ စစ်’ ဗုံးခွဲတဲ့လူကလည်း ‘ရဲမှ ရဲ’ လို့ ပြောကြတယ်။ ပညာရှင်တွေထွက်တဲ့ ဒေသက လူထုက ပညာရှင်ဆန်ဆန်

ပြောလိုက်တာပါ။ စစ်သားနဲ့ ရဲသား ခွဲတာပဲလို့ ဖွင့်ချလိုက်တာပါ။

ပြည်တွင်းလူထုက ‘ဒီပဲယင်း’ ကြောင့် အုံကြွမလာပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မထင်တဲ့ဘက်က အုံကြွတယ်။ ASEAN က အတော်ကို မကျေမချမ်းဖြစ်တယ်။ သမီးအမွမ်းတင်နေတုန်း ယောင်းမ မြင်းစီးထွက်လာလို့ပဲ။ ‘အာဆီယံက ထုတ်ပစ် ရမယ်’ ‘ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အမြန်လွှတ်’ ဆိုတာတွေ ပြောလာကြတယ်။ အမေရိကန်က ဒါမျိုးစောင့်နေတာနဲ့ အံ့ကိုက်ပဲ။ အင်အားတယ်။ ဥပဒေပြုတယ်။ ဂျပန်ကတော့ အသာနေကံတွန့် သွားတယ်။ တရုတ်က သူ့ထုံးစံအတိုင်း ဒီမိုကရေစီ ပြုပြင်ရေးကို အကြမ်းဖက်တားဆီးလို့မရနိုင်ဘူးလို့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ဖျောင်းဖျာတယ်။ အိန္ဒိယက အရှေ့မျှော်လမ်းစဉ်လုပ်တယ်။ သူနည်းကတမျိုး။

အဲဒီလို အိမ်နီးချင်းတွေကပါ ချဉ်းကပ် - ဖျောင်းဖျာ - အကျပ်ကိုင်လာတော့ စစ်အုပ်စုဟာ မတတ်သာဘဲ နောက်ဆုတ်သွားတယ်။

(၃) ဒါပေမဲ့ လွယ်လွယ်တော့ ‘မှားပါတယ်’ လို့ ဝန်မခံဘူး။ သူလုပ်နေကျနည်းအတိုင်း ဆုတ်မှန်း မသိ ဆုတ်တယ်။ လူထုက နင်းလိုက်လာမှာ ကြောက်လို့ပဲ။

အဲဒီလိုနဲ့ ဗိုလ်ခင်ညွန့်တစ်ခန်းထ လာတယ်။ သူက ၁၉၈၈ တုန်းက အာဏာသိမ်း ပွဲကိုရှေ့ဆောင်တဲ့ ကာကွယ်တဲ့ ‘သူရဲကောင်း’။ ဗိုလ်သန်းရွှေ နံပါတ်ဝမ်းဖြစ်ကတည်းက သူ့ကို မလိုချင်ဘူး။ (နေဝင်းက ထလရမှူးကို လိုတုန်းသုံး၊ မလိုတော့ ပယ်တာမျိုး)

‘ဒီပဲယင်း’ ပြီးစက ကောလာဟလ ဆန်တဲ့သတင်းတွေ ပါတီက ရတယ်။ သတင်းမှန် လား - ကောလာဟလလား -

ကောလာဟလဆန်တဲ့သတင်းလား - ဘယ်လိုမှ စစ်ဆေးကြည့်လို့မရနိုင်ဘူး။

ပထမဆုံးရတာက ဗိုလ်ခင်ညွန့် အနား ယူတော့မယ်ဆိုတဲ့ သတင်းဖြစ်တယ်။ “ငြိမ်းအဖွဲ့” ခေါင်းဆောင်တွေ အတော်တုန်လှုပ်ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ ‘ခေါင်းကိုင်ဖခင်’ မရှိရင်ဒုက္ခပဲလို့ တွေးကြ တယ်။ တော်တော်ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်တယ်။ စုမိ ဆောင်းမိ (ဗမာပြည်မှာချည်းမဟုတ် ပြည်ပမှာပါ) စီးပွားရေးအခြေခံရနေတဲ့သူကတော့ အပန်း မကြီးဘူး။ လော်စစ်ဟန်၊ ခွန်ဆာလမ်းလိုက်ဖို့ စဉ်းစားတယ်။ ဒါပေမဲ့ အောက်ခြေထုကတော့ ပြန်တိုက်မယ် လက်နက်တော့ မချနိုင်ဘူးလို့ ပြောတယ်။ ထု စဉ်းစားတာ မှန်တယ်။ လက်နက် မရှိရင် နိုင်ငံရေးအဆင့်နေရာ မရှိနိုင်ဘူး။ နိုင်ငံရေး အဆင့်နေရာမရှိရင်လည်း ဘာမှမတည်မြဲနိုင်ဘူး။

လော်စစ်ဟန်၊ ခွန်ဆာ ဆိုတာ ကျစရာ ‘နိုင်ငံရေးအဆင့် - နိုင်ငံရေးဩဇာ’ ဘယ်တုန်း ကမှ မရှိသူတွေ ဖြစ်တယ်။ စလာတုန်းက ‘ဘိန်းချသူ’။ နောက် စစ်အုပ်စုကျေးဇူးကြောင့် ‘ဘိန်းရဇာ’ ဖြစ်လာသူတွေပဲ။ ဗိုလ်မောင်အေးက (တပ်ကို ကိုင်တိုက်နေသူတွေက) ဗိုလ်ခင်ညွန့် ပေါ်လစီကို တန်ပြန်ဖို့လုပ်တဲ့ ‘လက်နက်နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး လဲတယ်’ ဆိုတဲ့ ပေါ်လစီအရ လက်နက်ချသူတွေပဲ။ ဘိန်းချသူကနေ - ဘိန်း ရာဇာကနေ - ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ ပြောင်းသွားလို့ ရတယ်။ ကျစရာ ဘာနိုင်ငံရေးဩဇာမှ မရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်တွေ၊ မိတ်ဆွေတွေက နိုင်ငံရေးအခြေခံက လာသူတွေပဲ။ နောင်မှ ဘဝပြောင်းချင်ပြောင်းမယ်။ ဝီဇက နိုင်ငံရေးသမား။ ဒါကြောင့် ကျစရာ ဩဇာတွေ တပုံကြီးရှိတယ်။

ဗိုလ်ခင်ညွန့် ပေါ်လစီက တနေ့မှာ နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးမယ်၊ စောင့်ပါ။ အခုတော့ လက်နက်ကိုင်ထားဦး။ ကိုယ့်နယ်ကိုယ် အုပ်ချုပ်ဦး၊ စီးပွားရေး လုပ်နေကြဆိုတဲ့ မျှဉ်းသတ်ရေးပေါ်လစီ။

ဗိုလ်မောင်အေးတို့ကတော့ ချက်ချင်း သတ်ရေးပေါ်လစီ ဖြစ်တယ်။ ဒါကလည်း သူတို့ ရပ်တည်ချက်ချင်း မတူကြလို့ မဟုတ်ဘူး။ ဗမာ စစ်အုပ်စု ရပ်တည်ချက်ချင်း တူကြတယ်။ လုပ်ငန်းချင်း မတူလို့ ပေါ်လစီ တမျိုးစီ ဖြစ်နေတာပဲ။ တိုက်ခိုက်ရေးဘက်ကြီးတွေကိုင်ထား၊ စစ်ဆင်ရေး ကြီးတွေလုပ်၊ ငွေတွေကုသေချီသုံးပြီး အပြတ် တိုက်ရေးလုပ်နေသူက မြန်မြန်နိုင်ချင်တယ်။ အပြတ် နိုင်ချင်တယ်။ ဒါမှ သူတို့ ‘ဂုဏ်တက်မှာ’။

ထလရ ကတော့ ပရိယာယ်တွေ၊ မာယာတွေ၊ လှည့်ဖြားတာတွေ၊ လူမွှေးတာတွေ၊ ဆုချတာတွေ လုပ်ရတဲ့လုပ်ငန်း ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မျှဉ်းသတ်ရေးပဲ။

၁၉၈၉ ဗကပ အရေးနိမ့်တော့ ထလရ ပေါ်လစီ အသစ်စီးရသွားတယ်။ ထလရ သမားက ကြားတယ်။ မင်းတို့က တပ်ကြီးတွေသုံး ငွေတွေ ဖြန့်လုပ်လိုက်တာ သံလွင်မြစ် ကျော်နိုင်ရုံပဲရှိတယ်။ တို့က ငွေကလေးနည်းနည်းသုံးပြီး ပရိယာယ်နဲ့ လုပ်လိုက်တာ ရဟတ်ယာဉ်စီးပြီး ပန်ဆန်းကို ရောက်ပြီလို့ ကြားတယ်။

‘ဒီပဲယင်း’ ကလည်း ပေါ်လစီ ၂ ခုရဲ့ ပြိုင်ပွဲလို့ ယူဆနိုင်တယ်။ စစ်အုပ်စု ခွေးကျ ကျမလို ဖြစ်သွားလို့ မတတ်သာဘဲ ဗိုလ်ခင်ညွန့်ကို လည် သလိုသာ ကြည့်လုပ်ပေးတော့ဆိုပြီး လုပ်ခိုင်းရတာ ဖြစ်တယ်။

(၄) ‘ဒီပဲယင်း’ ပြီးစ ပါတီက ရတဲ့ ကောလာဟလ ဆန်တဲ့သတင်းက ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ဒီပဲယင်းသတ်ကွင်းမှာ အပြတ်ရှင်းဖို့ လုပ်ကြတာကို ထောက်လှမ်းရေးက ဝင်ကယ်လိုက်ရတယ် ဆိုတဲ့ သတင်းပဲ။

ရေဦးကို တကိုယ်တော်ရောက်လာတဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို လူသတ်ကွင်း (ဒီပဲယင်း ရေဦးဒေသ) ကနေ ရန်ကုန်အရောက် ထုတ်သွား နိုင်တာကို ပြောတာပဲဖြစ်မယ်။

‘ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်တဲ့ထဲမှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် သေသွားပြီ’ ဆိုပြီး

ရောဖျောက်လိုက်လို့ ရတာကို ကျွန်တော်တို့ တွက်မိတယ်။ ပါတီက ဒါမျိုးခံရပေါင်းများပြီ။

ဒါကြောင့် ‘ကယ်ထုတ်’ လိုက်တယ် ဆိုတာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ် သန်းရွှေ ခေါင်းမညိတ်ဘဲ ဗိုလ်ခင်ညွန့် မလုပ်နိုင်ဘူး။ သတင်းစာမှာ ထုတ်ပြန်တာကြည့်ရင် သူတို့ အားလုံး သဘောတူလို့ပဲဖြစ်မယ်လို့ တွက်ရတယ်။ သတင်းစာမှာက ဒေါ်အောင်ဆန်း စုကြည်ကို အန္တရာယ်က ကာကွယ်ပေးဖို့ ထိန်းသိမ်းထားတာပါလို့ ဆိုတယ်။ ဘယ်သူ့ အန္တရာယ်လဲ ဆိုတာတော့ မပြောဘူး။

(၅) ထလရ ဆိုတာ လှည့်ကွက်သမားပဲ။ တုံးတိုက် ကျားကိုက် ဒုန်းသမားမဟုတ်ဘူး။ လမ်းပြမြေပုံ (RM) တွေ၊ အမျိုးသားညီလာခံ NC တွေ အဲဒါတွေဟာ ဗိုလ်ခင်ညွန့်ကျွမ်းကျင်တဲ့ အလုပ် တွေပဲ။

သူ ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်ပြီးစ ရက်ပိုင်း အတွင်းမှာ သူကလွတ်လိုက်လို့ဆိုပြီး လူဝတ်လဲ ထားတဲ့ ထောက်လှမ်းရေး လူလတ်ပိုင်း ၂ ဦး ‘ငြိမ်းချမ်းရေးအကျိုးဆောင်’ ဆိုပြီး ရောက်လာ တယ်။ ‘လူကြီးချင်းဆွေးနွေးဖို့’ အကျိုးဆောင် တာပါဆိုပဲ။

ပါတီက ‘ငြိမ်း’ ကိစ္စ ဆွေးနွေးစရာမရှိ။ တိုင်းရေးပြည်ရေး ဆွေးနွေးကြဖို့လို့ ပြောလိုက်လို့ ပြန်မလာတော့ဘူး။ ကိစ္စက တန်းလန်းပဲ။ ဘောလုံးက သူ့ဘက်ခြမ်းမှာပါ။ သူ တုံ့ပြန်တာကို ပါတီက စောင့်နေတယ်။ နှစ်နဲ့ချီ စောင့်နိုင်ပါတယ်။ ဒီတခါ ဒီလောက်ပဲ။ ရေးစရာတွေ အများကြီးရှိသေးတယ်။ ပြီးတော့ လုပ်စရာတွေ ကလည်း တပုံကြီး။

လေးစားလျက်

ရဲဘော်သို့ပေးစာ (၂)

ရဲဘော်သို့ပေးစာ။
၁။ ၁၉၄၈ပြည်တွင်းစစ်မှ ကောင်းကောင်း မရပ်သေးဘူး နောက်ထပ်ပြည်တွင်းစစ်တခုအတွက် တာစုနေပြန်ပြီ။ အချိန်ရှိခိုက် တားချင်တာ၊ မတား နိုင်ရင် ပြည်တွင်းစစ်ဖန်တီးချင်သူရဲ့ အကွက်ထဲ ဝင်သွားနိုင်တယ်။

ဒီနေ့လို ကမ္ဘာ့အခြေအနေမှာ

ပြည်တွင်းစစ်တခု ထပ်ပြီးမဖြစ်သင့်ဘူး။ ဖြစ်ရင် LDC စာရင်းဝင်နေတဲ့ဗမာပြည်ဟာ “ကျဆုံးတဲ့ နိုင်ငံ” အဖြစ် စုံးစုံးမြုပ်သွားမယ်။ ဒါကြောင့် ပြည်တွင်းစစ်မဖြစ်အောင် ပါတီက တားချင်တယ်။ “ကျဆုံးတဲ့နိုင်ငံ” ဖြစ်လည်း ကောင်းတာပဲလို့ ယူဆတဲ့အထဲ ပါတီမပါဘူး။

၂။ ပြည်တွင်းစစ်ဖန်တီးချင်သူ ဘယ်သူတွေလဲ။ ဒီ ကိစ္စကို အကျယ်ရေးချင်တယ်။ “စာမျက်နှာသစ် ဖွင့်လိုက်ပြီ” လို့ နအဖကပြောတော့ ကျွန်တော် လည်း မှိုင်းမိခံရသူထဲ ပါတယ်ဆိုတာ ဝန်ခံပါတယ်။ ဒါကြောင့် NCGUB ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ တွေ့တော့ “ခင်ဗျားတို့ အိမ်ပြန်ရတော့မယ်” လို့ ပြောမိတယ်။ KNU ခေါင်းဆောင်ကိုလည်း “ကျွန်တော်တို့ကတော့ ချန်နေရဦးမယ်” လို့ ပြောမိတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ အလွန်အကျွံအကောင်းမြင်မှုနဲ့ စိတ်ကူးယဉ်မှု စပြီးပြိုကွဲတာက ဗိုလ်အောင်ကြီးရဲ့ အမေရိကန်ခရီးမှာ ဒေါ်တင်ထားဆွေ “ဗျူး” တာက စတယ်။ အဲဒီ “ဗျူး” မှာ ဗိုလ်အောင်ကြီးက “နေဝင်းကို အာဏာကုန်အပ်” လို့ ပြောတယ်။ “တပ်မတော်ကို စိတ်နဲ့တောင် မပြစ်မှားနဲ့” ဆိုတာကို ကာကွယ်ထားတယ်။ တဖက်ကလည်း နအဖကြောင့် “တပ်မတော်ပြိုကွဲနေပြီ” လို့ ပြောတယ်။

တပ်မတော်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သူပြောတာ ရဲ့ အပုံတရားပုံတပုံ DASSK ပြောကြည့် ဘာဖြစ် သွားမလဲ၊ ဗိုလ်အောင်ကြီးကတော့ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ နအဖက ခွင့်လွှတ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ။ မသင်္ကာ စရာပဲ။

ဒါကြောင့် အောင်ကြီးလှည့်ကွက်က ဘာလဲ။ သူ့ကို ဘယ်သူလွှတ်သလဲ။ ဘာကြောင့် ဒီလို ပြောသလဲဆိုတာ သတင်းလိုက်ကြည့်တော့ နေဝင်း ရဲ့ခြေလှမ်း တစွန်းတစသိလာတယ်။ နေဝင်းရဲ့ အကြံသာ အောင်ရင် DASSK အတွက် အန္တရာယ်ပဲလို့ တွက်မိတယ်။ (အိမ်ချုပ်ချခံထား ရသူကို လူအုပ်မြောက်ပေးပြီး ရှင်းပစ်ဖို့လွယ်တယ်။ ဒါမျိုးမှာ နေဝင်းက လက်ယဉ်တယ်။) ဒါကြောင့် NCGUB ခေါင်းဆောင်ဆီသို့ DASSK ကို ကာကွယ်ဖို့နည်းလမ်း အကြံပေးခဲ့တယ်။

သိပ်မကြာခင်မှာတော့ သန်းရွှေက နေဝင်းကို အမှုဆင်ပြီး အရေးယူတယ်။ DASSK

လည်း တစ်စုံတစ်ရာလှုပ်ရှားခွင့် ရလာတယ်။ အဲဒီ ကျမှ နည်းနည်းစိတ်အေးရတယ်။ စေ့စပ်ဆွေးနွေး ရေးပဲ ဖြစ်တော့မလိုလို (UN) ကုလသမဂ္ဂ ကိုယ်စားလှယ်က ပြောလာတယ်။ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားတွေ လွတ်တော့မလိုလို ကြားရတယ်။ ဒီတခါတော့ ကျွန်တော်လှည့်ကွက်မှိုင်း မမိဘူး။ “DASSK ကို ဘယ်တော့မှ အာဏာမလွှဲဘူး။ မစေ့စပ်ဘူး။” ဆိုတဲ့အသံကိုလည်း ကြားရတယ်။ မကြာဘူး ‘ဒီပဲယင်း’ ဖြစ်တော့တာပဲ။ ဒါကြောင့် မစေ့စပ်ရေးဂိုဏ်း၊ အာဏာကိုတွယ်ကပ်နေရေး ဂိုဏ်းကို ‘ဒီပဲယင်းဂိုဏ်း’ လို့ နာမည်ပေးလိုက် တာပါ။ (ဒီပဲယင်းလူထု ခွင့်လွှတ်ပါ။)

‘ဒီပဲယင်း’ ကြောင့် ပျက်ပြားသွားတဲ့ NLD, SPDC ယုံကြည်မှု (ရင်ကြားစေ့) ကို အဖတ်ဆယ်ဖို့ ပါတီက ကြိုးစားခဲ့တယ်။ အခု အထိလည်း ဆက်ပြီးကြိုးစားနေဆဲပဲ။ တပ်မတော် ထဲမှာ ‘ဒီပဲယင်း’ ကို ဖန်တီးလိုက်တဲ့ ‘ဒီပဲယင်း ဂိုဏ်း’ သာ ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ တိုင်းချစ်ပြည်ချစ် တပ်မတော်သားတွေလည်း ရှိနေတယ်လို့ ယုံကြည် တယ်။ သူတို့က ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်မှာကို တားဆီး ကြလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်နေဆဲပဲ။

စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေး တံခါးကို ‘ဒီပဲယင်း ဂိုဏ်း’ က ဘယ်လိုပဲ ပိတ်ပစ်ချင်ဦး၊ ကျွန်တော်တို့ ဘက်က တံခါးကို ယတ်ပြတ်ပိတ်ပစ်တာ မလုပ် သင့်ဘူးလို့ သဘောရပါတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ အပျော့ ပျောင်းဆုံးနည်းနာတွေကိုရွေးပြီး ပါတီက တင်ပြနေ တာ ဖြစ်တယ်။

ဗမာပြည်ဟာ မိခင်တိုင်းပြည်ပါ။ ဘယ်သူတွေမှ ဗမာပြည်သူပြည်သားလောက် ဗမာပြည်ကို ချစ်ကြမှာမဟုတ်ပါ။ သူတို့အကျိုး ဦးထိပ်ထားပြီး ဗမာပြည်အရေးကို ပြောချင်ပြောပါ လိမ့်မယ်။ တနှစ်မှာ တမနက်လောက်ပဲ ဗမာပြည် အရေး စိတ်ဝင်စားကြတာပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကတော့ မိနစ်တိုင်းစက္ကန့်တိုင်း ဗမာပြည်အရေး တွေးကြရပါမယ်။ ပြည်ပသားက ဗမာပြည် အရေးကို သူတို့အကျိုးရှိတုန်း ပြောချင် ပြောမယ်။ ပြောမရလည်း ဥပက္ခာနေမယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကျဆုံးစာရင်းထဲ လွယ်လွယ်လေး သွင်းပေးလိုက်ကြ မှာပါ။ ကျွန်တော်တို့က မသွင်း နိုင်ပါ။ ဒါကြောင့် လည်း ထွက်ပေါက်ရရာကြောင်း အပျော့ ပျောင်းဆုံးကို ရွေးပြီးပြောနေတာပါပဲ။

၃။ ဗိုလ်ခင်ညွန့်က UWSA ပေါက်ယိုချန်ရဲ့ လျှာပေါ် တင်ပေးလိုက်တဲ့စကား “DASSK သာ အာဏာရရင် ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်မယ်” ဆိုတဲ့ စကားကို ပေါ့ပေါ့တွက်လို့ မဖြစ်ပါ။ KNU နဲ့ စကားပြောအပြီးမှာ ထုတ်ပြန်တဲ့ SPDC ရဲ့ ထုတ်ပြန်ချက်ကိုလည်း ပေါ့ပေါ့တွက်လို့ မရပါ။ အဲဒီထဲမှာ ဗိုလ်ခင်ညွန့်ရဲ့လှည့်ကွက် ပါနေတယ်။

NLD နဲ့ SPDC ကြားမှာ တတိယ အင်အားစုတခု ဗိုလ်ခင်ညွန့်ဖန်တီးချင်နေတာ ထင်ရှားတယ်။ အဲဒီအင်အားစုအဖြစ် ‘ငြိမ်း’ အင်အားစုတွေကို စည်းရုံးနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၄။ ဗမာပြည်လို တိုင်းပြည်မျိုးမှာ ပြည်လုံးဆိုင်ရာ နိုင်ငံရေးအင်အားစုချင်း ထိပ်တိုက်တွေ့မှ နိုင်ငံရေး အကျပ်အတည်းဖြစ်မှ ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်တာပါ။ ဒေသန္တရအင်အားစုကြောင့် ပြည်တွင်းစစ် မဖြစ် နိုင်ပါဘူး။

ဗကပ၊ ဖဆပလ ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီး နိုင်ငံရေးအကျပ်အတည်းဖြစ်လို့ ၁၉၄၈ တုန်းက ပြည်တွင်းစစ် ဖြစ်တာပါ။ နောက်မှ ဒေသန္တရ အင်အားစုတွေက ပြည်တွင်းစစ်ထဲ ပါလာကြ တာပါ။

အဲဒီတုန်းက ဖဆပလ က အခွင့်သာ ခိုက် ကွန်မြူနစ်ကို အပြတ်ရှင်းလိုက်မဟုတ်ဆိုပြီး အပြတ်ချတာပါ။ ဗကပ ကလည်း “ထိရင်ချမယ်” ဆိုတဲ့သဘောထား ရှိနေတယ်။ ပြည်တွင်းစစ် မရှောင်မလွှဲသာ ဖြစ်ရပါတယ်။ ပြည်တွင်းစစ် ကြောင့် နေဝင်းစစ်အုပ်စုဟာ အာဏာဇာတ်ခုံပေါ် ရောက်လာတာပါ။ ၁၉၆၂ မှာ အာဏာပိုင် ဖြစ်လာတယ်။ ပြည်တွင်းစစ်ကြောင့် ဖဆပလ အစိုးရသာ အနှစ် ၄၀ အာဏာမမြဲပေမယ့် စစ်အုပ်စုကတော့ အနှစ် ၄၀ ကျော် အာဏာမြဲ နေပါတယ်။

အခု NLD နဲ့ SPDC ထိပ်တိုက်တွေ့ နေချိန်ပါ။ နိုင်ငံရေးအကျပ်အတည်းလည်း ရှိပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗကပ - ဖဆပလ ထိပ်တိုက်တွေ့ပုံ မျိုး မဟုတ်ပါ။ NLD က “အကြမ်းမဖက်ရေး” ကို ကိုင်ထားတာပါ။ “ထိရင် ချမယ်” ဆိုတဲ့ သဘောထား သူ့မှာ မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် ပြည်တွင်းစစ်အတွက် ရေခဲမြေခဲ မရှိပါဘူး။

စစ်အုပ်စုထဲက “ဒီပဲယင်းဂိုဏ်း” ဟာ ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်စေမယ့် အဓိကအကြောင်း

အချက်ပါပဲ။ ဗိုလ်ခင်ညွန့်ဟာ “ဒီပဲယင်းဂိုဏ်း” ကလည်း သူ့အပေါ် မပြုပြင်အောင်၊ ဒီပဲယင်း ကြောင့် ဖြစ်လာတဲ့ ဆိုးကျိုးတွေလည်း ပြည်တွင်း ပြည်ပမှာ လျော့ပါးသွားအောင် လည်သလို ကြည့်လုပ်နေတာလို့ ကျွန်တော်ယူဆပါတယ်။

‘ပေါက်’ ရဲ့လျှာပေါ် တင်ပေးလိုက်တဲ့ ဗိုလ်ခင်ညွန့်စကားကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်ပါ။ ‘ပေါက်’ ဟာ ဗကပခွဲထွက် ဖြစ်တယ်။ တရုတ် ပြည်ကို ကျောထောက်နောက်ခံလုပ်ထားရသူ ဖြစ်တယ်။ ငြိမ်းအဖွဲ့တွေ အားလုံးထဲမှာ သူက အားအကြီးဆုံး ဖြစ်နေတာကလည်း တရုတ်ဗမာ ၂ ပါတီရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ဖြစ်နေတာပဲ။ သူပြောတဲ့ “DASSK အာဏာရရင် ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်မယ်” ဆိုတာက သူတို့ UWSA က ပြည်တွင်းစစ် ဖန်တီး မယ်လို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ဖန်တီးနိုင်တဲ့ အကြောင်းအချက်နဲ့ စွမ်းအားလည်းသူ့မှာမရှိဘူး။

သူပြောတာက ဗိုလ်ခင်ညွန့် တိုးတိုး တိတ်တိတ်ရှင်းပြတဲ့စကားကို လက်ခံပြီး တဆင့် စကား ပြန်ပြောတာပဲ။ DASSK နဲ့ စေ့စပ်ရင်၊ ပြီးတော့ DASSK အာဏာရသွားရင် “ဒီပဲယင်း ဂိုဏ်း” က ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြည်တွင်းစစ် ဖန်တီးလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ ဗိုလ်ခင်ညွန့် ရှင်းပြတာကို သံယောင်လိုက်ပြီးပြောတာ ဖြစ်တယ်။ ဗိုလ်ခင်ညွန့် UWSA ကို ပြောတာနဲ့ KIA ကို ပြောတာ မတူဘူး။ ‘ဝ’ နဲ့ ကချင်က နိုင်ငံရေးဖြတ်သန်းမှုချင်း မတူကြလို့ပဲ။ KIA ကိုတော့ NLD ကို SPDC နဲ့ လူမျိုးစုကြားက ‘တတိယအင်အားစု’ လို့ သဘောထားပြီး ပြော တယ်။ NC ကို NLD မတက်လည်း KIA တက်ဖို့. “ခင်ဗျားတို့ တင်ပြတာကို တခြားညီလာခံ တက်သူတွေ လက်ခံအောင် ပြောနိုင်ရင် ခင်ဗျားတို့ ပြောတာ အောင်မြင်နိုင်တယ်။ တက်ကြပါ။” လို့ပဲ ပြောတယ်။ ‘ဒီပဲယင်းဂိုဏ်း’ အကြောင်း မပြော ဘူး။ အဲဒီဂိုဏ်းက လူတွေ KIA ဆီ ရောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်လို့ မပြောတော့တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ သူစကားပြောမှားလို့ မဖြစ်ဘူး။

‘ဝ’ နဲ့ ကချင် နိုင်ငံရေးဖြတ်သန်းမှုချင်း မတူဘူးဆိုတာက ၁၉၄၇ တုန်းက အခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲရေးမှာ ‘ဝ’ က “တို့နားမလည်ဘူး” ဆိုတာနဲ့ ဘေးရောင်နေတာပဲ။ ကချင်ကတော့ အဲဒီမှာ အဓိကဇာတ်ကောင်တဦး ဖြစ်တယ်။

အင်္ဂလိပ်ကလည်း ‘ဝ’ ကို တိုက်တိုက်တွန်းတွန်း မလုပ်ဘူး။ အဲဒီတုန်းက တရုတ်ပြည်မှာ ချန်ကေရှိတ် အစိုးရရှိနေတာဆိုတော့ အင်္ဂလိပ်က ‘ဝ’ ကို တွန်းတွန်းထိုးထိုးလုပ်စရာ မလိုဘူး။ အဲဒီတုန်းက ဗမာပြည်နိုင်ငံရေး (ဖဆပလ၊ ကွန်မြူနစ်) ကလည်း ‘ဝ’ နဲ့ အဆက်အစပ် လုံးလုံး မရှိဘူး။

အခုတော့ အခြေအနေတွေက သိပ် ပြောင်းနေပြီ။ ဒါကြောင့် UWSA ကို တမျိုးပြော၊ KIA ကို တမျိုးပြောပြီး NC အောင်မြင်ရေး လုပ်နေတာပဲ။

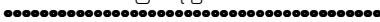
ဒီပဲယင်းဂိုဏ်းရဲ့လမ်းစဉ်က DASSK (NLD) နဲ့ မစေ့စပ်ရေး၊ အာဏာလွှဲမပေးရေး၊ မတော်တဆ NLD အာဏာရသွားရင် ပြည်တွင်း စစ် ဖန်တီးပြီးအာဏာသိမ်းရေး ဖြစ်တယ်။ ပြည်တွင်းစစ်ဖန်တီးနိုင်တာ ‘ဒီပဲယင်းဂိုဏ်း’ ပဲ ဖြစ်တယ်။

၅။ အာဏာသိမ်းထားတဲ့ “လက်တွေ့ အာဏာပိုင်” SPDC နဲ့ လူထုရဲ့အာဏာ လွှဲအပ်ခြင်းခံရတဲ့ “တရားသဘောအရ အာဏာ ရှိသင့်သူ” NLD ရဲ့ ကြားမှာ တတိယအင်အားစု ပေါ်တာကို ပါတီက မကြိုက်ပါ။ အရင်ကလည်း မကြိုက်၊ အခုလည်း မကြိုက်ပါ။

ဒါကြောင့် ဗိုလ်ခင်ညွန့်ရဲ့လှည့်ကွက်ထဲ ပါတီက မကျရောက်အောင် ရှောင်ပါတယ်။ “၁၀၄ ချက် အခြေခံဥပဒေ” မပျက်ပျက်အောင် ပါတီက နည်းမျိုးစုံနဲ့ လုပ်နေပါတယ်။

အမျိုးသားညီလာခံ (NC) ဖိတ်စာ ဗိုလ်ခင်ညွန့်ကမ်းလှမ်းလာမှာကို ပါတီက စောင့်နေ တာလားလို့ တချို့က မေးချင်ကြပါတယ်။ မဟုတ်ပါ။ NLD ရဲ့သဘောထားကို စောင့်တာပါ။ NC နဲ့ ပတ်သက်ပြီး NLD ပြောတာသာလျှင် အခရာ ဖြစ်တယ်။ သူတို့ပြောတာသာ အဓိက အရေးပါ ပါတယ်။

ဆက်ပြီးရေးဦးမယ်။

ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ တက္ကသိုလ်များစီ ဖြစ်နေကြသော ပြည်ချစ်ဝါဒီရဲဘော်များသို့ ရဲဘော်ကျော်မြထံမှ ပန်ကြားလွှာ

ခင်မင်လေးစားအပ်သော ရဲဘော်တို့ -

၁။ ။ ယနေ့ ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုတစ်လုံးမှာ စစ်အာဏာရှင်အစိုးရ၏ ဖက်ဆစ်ဆန်စွာ ဖိနှိပ်ညှဉ်းပန်းမှုကို မခံမရနိုင်ဖြစ်ကြသဖြင့် ရဲဘော်တို့အနေနှင့် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားဟူသမျှကို စွန့်လွှတ်ကာ ပြည်သူလူထုဘဝလွတ်မြောက်ရေးအတွက် ပြည်သူလူထုနှင့်အတူ လက်တွဲကာ တိုက်ပွဲ ဝင်ရန် တော်လှန်ရေးနယ်ပယ်သို့ မြေစုံပစ်ဝင်ရောက်လာကြသည်ကို လှိုက်လှဲစွာ ချီးကျူးဂုဏ်ပြု ကြိုဆို အပ်ပါသည်။

ရဲဘော်တို့အားလုံး၏ တခုတည်းသောရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်မှာ ပြည်သူများကို ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်နေသော စစ်အာဏာရှင် အစိုးရကို ဖယ်ရှားပြီး ဒီမိုကရေစီအစိုးရတရပ်ကို ထူထောင်ရေး ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ဤသည်မှာ ရဲဘော်တို့၏ မွန်မြတ်သောဆန္ဒသာ ဖြစ်ပါသေးသည်။ ဤဆန္ဒကို လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်ရေးမှာ ရဲဘော်တို့၏ အဓိကလုပ်ငန်းတာဝန်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ဤသို့လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် ‘ဗျူရိုကရက်စနစ်’၊ ‘နေရှင်အမျိုးသားရေး ဝါဒ’၊ ‘ဂိုဏ်းဂဏဝါဒ’ တည်းဟူသော နိုင်ငံရေးရောဂါဆိုးများကို တိုက်ဖျက်နိုင်ဖို့ အထူးလိုအပ်ပါသည်။

ဤရောဂါဆိုးများမှာ လူမှုရေးအခြေခံရှိသဖြင့် ခေါင်းဆောင်ကေဒါများပင်လျှင် အများအားဖြင့် ဤရောဂါဆိုးများကို ကာကွယ်ရန် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်ကို သမိုင်းက သက်သေထူပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရဲဘော်တို့အဖို့ ဤရောဂါဆိုးများ ဝင်ရောက်လာမှုကို တားဆီးနိုင်ရေးအတွက် တခုတည်းသောလက်နက်မှာ မိမိတို့ကိုယ်ကိုမိမိတို့ ရဲရင့်ပြတ်သားစွာ မညှာမတာ နက်နက်နဲနဲဝေဖန် ဆန်းစစ်ကြရေးပင် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ မိမိတို့၏ အသက်ကိုပင် စွန့်လှူထားကြသော ရဲဘော်တို့ အနေနှင့် ဤတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

၂။ (က) ‘ဗျူရိုကရက်စနစ်’ အကြောင်းကို အတိုချုံးပြီး ပြောပြချင်ပါသည်။ ဗျူရိုကရက်စနစ်ဆိုး ဝင်ရောက် စွဲကပ်မိပါက မိမိတို့ကိုယ်ကို အထင်ကြီးခြင်း၊ ဘဝင်မြင်ခြင်း၊ မာနတက်ခြင်းများကို ဖြစ်စေပြီး အခြားသူများ၊ အခြားအဖွဲ့အစည်းများကို အထင်သေးခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ပြည်သူလူထုများကိုပါ အထင်သေးခြင်းများကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါသည်။ အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာ မိမိတို့အတွင်း ညီညွတ်မှုကို ထိခိုက်စေပြီး ရဲဘော်တို့၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်နှင့် အလှမ်းဝေးသွားနိုင်ပါသည်။

တချိန်တည်းတွင် ဗျူရိုကရက်စနစ်ဆိုး ဝင်မိပါက ငါတို့သာလျှင် ပြည်သူလူထုကို ကယ်တင် သူများဖြစ်သည်ဆိုသည့် အမြင်မျိုး ဝင်လာတတ်ပါသည်။ ပြည်သူလူထုကို အထင်သေးပြီး အပေါ်စီး ဆက်ဆံမှုများပင် ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် လူထုနှင့် တစတစကင်းကွာကာ ရဲဘော်တို့၏ ရည်မှန်းချက်လည်း ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ပါသည်။

ဥပမာပြရလျှင် ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် နိုင်ငံရေးပါတီအဖွဲ့အစည်းများ အများအပြား ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ သူတို့အားလုံး၏ ကြွေးကြော်သံမှာ ရခိုင်ပြည်သူလူထုဘဝ လွတ်မြောက်ရေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဗျူရိုကရက်စနစ်ဆိုးကို မကာကွယ်နိုင်မှုကြောင့် လူထုနှင့်ကင်းကွာကာ နောက်ဆုံးတွင် ရန်သူထံ လက်နက်ချအရှုံးပေးခြင်းဖြင့် နိဂုံးချုပ်သွားကြသည်ကို ရဲဘော်တို့အသိပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤဖြစ်ရပ်များမှ လေးနက်သောသင်ခန်းစာ ထုတ်ယူနိုင်ကြပါစေဟု မျှော်လင့်မိပါသည်။

(ခ) ‘နေရှင်အမျိုးသားရေးဝါဒ’။ ဤဝါဒတွင် လူမျိုးကြီးဝါဒ၊ အချို့လူမျိုးငယ်များ၏ ကျဉ်းမြောင်းသော အမျိုးသားရေးဝါဒတို့ အကျုံးဝင်ပေသည်။ ခွဲထွက်ခွင့်အပါအဝင် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်မှာ လူမျိုးတိုင်း၏ မွေးရာပါအခွင့်အရေးဖြစ်သည်ကို မည်သူမျှငြင်းနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ဤအခွင့်အရေးကို အခြေအနေအချိန်အခါနှင့် ကိုက်ညီစွာ အသုံးချရေးသည် အထူးစဉ်းစားကြရမည့်ပြဿနာ ဖြစ်ပါသည်။

ရဲဘော်တို့အဖွဲ့အစည်းများကို ထူထောင်ခဲ့ကြစဉ်က ရခိုင်ပြည်နယ် ပြည်သူလူထု၏ထောက်ခံမှုကို ရရှိနိုင်သည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်ကာ သီးခြား ရခိုင်ပြည်သမ္မတနိုင်ငံထူထောင်ရေးကို ချမှတ်ကြေးကြော်ခဲ့ကြကြောင်းကို သိရှိခဲ့ရပါသည်။ ဤသည်မှာ ရခိုင်ပြည်သူလူထု၏ဆန္ဒနှင့် ကိုက်ညီသောကြေးကြော်သံ မဟုတ်ပါ။ ရဲဘော်တို့ကသာ ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ လူထုနှင့် ရင်းနှီးစွာဆက်ဆံပြီး သူတို့၏သဘောထားကို လေ့လာပါက သူတို့အနေနှင့် သီးခြားနိုင်ငံထူထောင်ရေးကို စိတ်ဝင်စားမှု မရှိကြဘဲ တပြည်လုံးရှိ လူမျိုးအားလုံးနှင့် တန်းတူအခွင့်အရေးရရှိကာ အေးချမ်းသာယာစွာ နေနိုင်ကြမည့် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော် ထူထောင်ရေးကိုသာ စိတ်ဝင်စားကြသည်ကို တွေ့ရှိကြပါလိမ့်မည်။ ယခုအခါ ရဲဘော်တို့အနေနှင့် ယခင်ချမှတ်ချက်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ကြသည်ဟု ကြားသိရ၍ များစွာဝမ်းမြောက်မိပါသည်။ လူမျိုးအလိုက် သီးခြားတိုင်းပြည်ကလေးများ ထူထောင်ရေးမှာ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ အကြိုက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တချက် သတိပေးလိုသည်မှာ ရဲဘော်တို့အနေနှင့် တဖက်တွင် မဟာဗမာလူမျိုးကြီးဝါဒကို ဆန့်ကျင်ကြပြီး အခြားတဖက်တွင် မိမိတို့ ပြည်နယ်အတွင်းရှိ လူမျိုးငယ်များအပေါ် လူမျိုးကြီးဝါဒအရ ဆက်ဆံနေကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

လူမျိုးငယ်များအပေါ် လူလိုမဆက်ဆံသည့် အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆ၊ အပြောအဆိုများ တချိန်က လွှမ်းမိုးခဲ့ပါသည်။ ယခုတော့ တစတစ မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ နောက်ထပ် မပေါ်ပေါက်ရအောင် အထူးသတိပြုကြစေလိုပါသည်။

မကြာမီက ရဲဘော်တို့အဖွဲ့အစည်းများအားလုံး စုပေါင်းဆွေးနွေးပွဲတခု လုပ်နိုင်ခဲ့သည်ဟု ကြားသိရ၍ များစွာအားတက်မိပါသည်။ သို့သော် မူဆလင်အမျိုးသားများကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အမြင်ခြင်းမတူ ကွဲလွဲကြသဖြင့် အစည်းအဝေး မအောင်မြင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်ဟု ကြားရပြန်သဖြင့် များစွာစိတ်ထိခိုက် မိပါသည်။

စာရှည်လွန်းမည်စိုး၍ မူဆလင်များကိစ္စကို ဤပန်ကြားလွှာတွင် မရေးလိုတော့ပါ။ ခွင့်လွှတ်ကြစေလိုပါသည်။ နောင်အခွင့်ကြိုသည့်အခါမှ သူတို့၏ကိစ္စကို အကျယ်ရေးပါတော့မည်။

(ဂ) ‘ဝိုဏ်းဂဏဝါဒ’။ ရဲဘော်တို့အတွင်း ဤရောဂါဆိုး ဝင်ရောက်မိပါက အဖွဲ့အစည်းများအချင်းချင်း မသင့်မတင့် ပဋိပက္ခများကို ဖြစ်ပေါ်စေ နိုင်ပါသည်။ အဖွဲ့အစည်းတခုစီ အတွင်းမှာလည်း အုပ်စုငယ်ကလေးများကွဲကာ မညီမညွတ်ဖရှိဖရဲ ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

အုပ်စိုးသူလူတန်းစားများကလည်း ဝိုဏ်းဂဏဝါဒကို အသုံးချကာ အဖွဲ့အစည်းများအချင်းချင်း ပဋိပက္ခများ ဖြစ်စေရန်၊ အဖွဲ့အစည်းတခုစီအတွင်း မညီမညွတ်ဖြစ်ရေး၊ လူမျိုးချင်းမုန်းတီးရေးတို့ကို စီမံကိန်းချပြီး ဆောင်ရွက်နေသည်ကို ရဲဘော်တို့လည်း အသိပင် ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ။ ယနေ့ အချို့သော အဖွဲ့အစည်းများအတွင်းတွင် တိုင်းပြည်၏အခြေအနေကို ပြောင်းလဲအောင်လုပ်ရေးအတွက် ကိုယ့်အားကို ကိုယ်မကိုးဘဲ နိုင်ငံခြားအကူအညီကို တဖက်သတ်မှီခိုအားထားလိုသည့် စိတ်ကူးယဉ်မှုများ ဝင်ရောက်နေသည်ကို တွေ့နေရပါသည်။ ရဲဘော်တို့အနေနှင့် မိမိတို့ကိုယ်ကို ရဲရဲဆန်းစစ်ကာ ဤစိတ်ကူးယဉ်မှုများ မဝင်ရောက်ရအောင် အထူးဂရုစိုက် ဆောင်ရွက်ကြစေလိုပါသည်။

ပြည်ပအကူအညီမှာ အရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အဓိကအင်အားမှာ တောက်ပြောင်သောတော်လှန်ရေး အစဉ်အလာရှိသည့် ပြည်သူများသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ရဲဘော်တို့အနေနှင့် မိမိတို့၏ အခြေခံလူထုနှင့် အလှမ်းဝေးသည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိနေကြပါသည်။ ဤအခြေအနေကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်ဖို့ အထူးအရေးကြီးပါသည်။ ဖြစ်နိုင်သမျှသော နည်းမျိုးစုံကို အသုံးချကာ ပြည်သူလူထုနှင့် အတူပူးပေါင်းနိုင်အောင် ကြိုးစားကြစေချင်ပါသည်။ ပြည်သူလူထုထံသို့ တစ်မိမိထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ကာ သူတို့၏သဘောထား၊ ဆန္ဒ၊ ထင်မြင်ချက်များကို ရယူပြီး မိမိတို့၏အမြင်နှင့် ပေါင်းစပ်ကာ ဝဲယာတ်မီးစောင်းမှုမရှိဘဲ လုပ်ငန်းများချမှတ်ဖို့ အထူးအရေးကြီးပါသည်။ ထိုသို့ လုပ်နိုင်ပါက လူထုကြီး၏ အသိနှင့်ယှဉ်သောအုံကြွမှုကြီး ဖြစ်လာကာ ဤအုံကြွမှုမှန်တိုင်းကြောင့် အာဏာရှင်အစိုးရ မုချလွင့်စင်ချုပ်ငြိမ်းသွားမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ဤလုပ်ငန်းမှာ လွယ်ကူသောလုပ်ငန်းတော့ မဟုတ်ပါ။ အလွန်ခက်ခဲကြမ်းတမ်းပြီး ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးစားရမည့်လုပ်ငန်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ရဲဘော်တို့သည် ခိုင်မာသောစိတ်ဓာတ်နှင့် ပြည်သူလူထုအပေါ် မှန်ကန်သောသဘောထားရှိပါက အခက်အခဲဟူသမျှကို ပြည်သူလူထု၏အကူအညီဖြင့် မုချကျော်လွှားနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

၄။ ။ ယနေ့ တကမ္ဘာလုံးတွင် အပြောင်းအလဲများ မြန်ဆန်ပြီး ရှုပ်ထွေးပွေလီလှပါသည်။ သတင်းမီဒီယာတခုလုံးကို အုပ်စိုးသူများက အပိုင်စီးထားသဖြင့် အခြေအနေမှန်နှင့် သတင်းမှန်ရရှိရန် မလွယ်ကူလှပါ။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အကြံပေးလိုသည်မှာ မိမိတို့၏ ဆန္ဒအပေါ် အခြေခံပြီး ခန့်မှန်းတွက်ဆခြင်း (speculation) အပေါ် အခြေခံပြီး မသုံးသပ်ကြစေလိုပါ။ ဤသို့လုပ်မိပါက လုပ်ငန်းများ ချမှတ်ရာတွင် အမှားအယွင်းများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းမှာ အထက်က ပြောခဲ့သလို လူထုကိုအခြေခံပြီး မှန်ကန်သောအခြေအနေနှင့် သတင်းမှန်များ ရရှိအောင် ကြိုးစားကြပါဟု တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

၅။ ။ ဒီပဲယင်းအရေးအခင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့စဉ်က လူထုအနေနှင့် သွေးပူပြီးမခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ယခုအခါ သွေးအေးပြီး ငြိမ်သက်နေကြပြီဟု အချို့က ပြောနေကြသည်။ ဤပြောဆိုချက်မှာ လုံးဝမှားယွင်းပါသည်။ လူထုအပေါ် အထင်သေးသော စကားများသာ ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်မှာ “ပြင်းထန်သော မှန်တိုင်းကြီးတရပ် မတိုက်ခတ်မီ လေထုယာယီငြိမ်သက်နေတတ်သည်” ဆိုသော သိုးဆောင်းစကားပုံအတိုင်း လူထု အုံကြွမှု ယာယီငြိမ်သက်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အချိန်ကျရောက်လာသည်နှင့် လူထုအုံကြွမှု မှန်တိုင်းကြီး တိုက်ခတ်လာမည်မှာ သေချာလှပါသည်။

သို့သော် ဤသို့ဖြစ်လာရေးအတွက် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အားမထုတ်ဘဲ အလိုအလျောက်ဖြစ်ပေါ်လာမည်ဟု မမျှော်လင့်စေလိုပါ။ တချိန်တည်းတွင် အထက်ကပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ရဲဘော်တို့အနေနှင့် ကိုယ်ကျိုးလုံးဝစွန့်လွှတ်ပြီး အဆင်းရဲ အပင်ပန်းခံကာ ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးစားအားထုတ်မှုအပေါ်မှာ တည်ကြောင်း ပြောကြားလိုပါသည်။

၆။ ။ အပေါ်ယံအားဖြင့်ကြည့်လျှင် စစ်အစိုးရက အင်အားကြီးပြီး အတိုက်အခံအင်အားစုများက အားနည်းနေသည်ဟု မြင်နိုင်ပါသည်။

အမှန်မှာ စစ်အစိုးရအနေနှင့် မည်သို့မျှမပြေရှင်းနိုင်သော အကျပ်အတည်းပေါင်းစုံနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပါသည်။ အထူးသဖြင့် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမား၊ ဖက်ဆစ်ဂျပန်၊ ဓနရှင်အစိုးရအဆက်ဆက်တို့ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်လာခဲ့ကြသော တော်လှန်ရေးအစဉ်အလာ ရှိသည့် လူထုနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပါသည်။

အင်အားသေးသည်ဟု အထင်ခံရစေကာမူ တပြည်လုံးရှိ အဖိနှိပ်ခံလူမျိုးပေါင်းစုံပြည်သူလူထုတို့မှာ တနေ့တခြား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ကောင်းလာပြီး အင်အားလည်း တိုးတက်လာနေပါသည်။ စစ်အစိုးရအနေနှင့် သူတို့၏အုပ်စိုးမှု သက်ဆုံးရှုံးရုံအောင် အရှက်ကင်းမဲ့စွာ နည်းပရိယာယ်များကို ချမှတ်ကျင့်သုံး နေရပါသည်။ သူတို့၏ အခြေအနေမှာ ပေါက်ကွဲလုဆဲဆဲ မီးတောင်ကြီးပေါ်တွင် ထိုင်နေကြရသည့် အခြေအနေမျိုးတွင် ဆိုက်ရောက်နေပါသည်။

၇။ ။ ဤပန်ကြားလွှာနှင့် ပတ်သက်၍ တဖက်သတ်အပေါ်စီး ဝေဖန်နေသည်ဟု အထင်မမှားကြစေလိုပါ။ ကျနော့်အနေနှင့် နှစ်ပေါင်း (၇၀) နီးပါးမျှ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော တော်လှန်ရေးခရီးကြမ်းအတွေ့အကြုံများမှ သင်ခန်းစာထုတ်ယူကာ ရဲဘော်တို့အားလုံးအား စစ်မှန်သောပြည်ချစ်ဝါဒီများ ဖြစ်လာကြစေရန်၊ ပြည်သူနှင့်အတူ လက်တွဲတိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် ရှေ့တန်းမှပါဝင်သည့် စံပြသူရဲကောင်းများ ဖြစ်လာကြစေရန် မွန်မြတ်သောစေတနာဖြင့် ဤပန်ကြားလွှာကို ရေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရဲဘော်တို့အားလုံးမှာ ရည်မှန်းချက်တူပါလျက် ဘာကြောင့် စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို မတည်ဆောက်နိုင်သလဲဆိုတာကို အလေးအနက်ဆန်းစစ်ပြီး ညီညွတ်စည်းလုံးရေးကို ဦးတည်ကြိုးစားကြပါရန် ထပ်လောင်းနှိုးဆော်တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

ရဲဘော်တို့၏ သဘောထားအမြင်၊ ဝေဖန်ချက်များကို စောင့်မျှော်လျက်ရှိပါသည်။

အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတို့၏ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲ မုချအောင်ရမည်။
ပြည်သူကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းနေသော စစ်အစိုးရ မုချကျဆုံးရမည်။

ခင်မင်လေးစားစွာဖြင့်
ရဲဘော်ကျော်မြ
၂၀ - ၁၂ - ၂၀၀၃

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်ည - ဘီဘီစီအသံလွှင့်ဌာနမှ ထုတ်လွှင့်သော ကမ္ဘာ့အရေးမြန်မာ့အရေးကဏ္ဍတွင် ဗိုလ်မှူးချုပ် (ဟောင်း) ကျော်ဖော၏ ဖြေကြားချက်

ဦးကျော်ဖော။ ။ ဒီမိုကရေစီကျဆုံးစေခဲ့တာ အဓိကအားဖြင့် စစ်တပ်မှာ တာဝန်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ သုံးသပ်ချက်ကို ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်အငြိမ်းစား ပမခကျော်ဖောက အခုလို စတင်ချေပပါတယ်။

ဗမာကျော်ဖော။ ။ တပ်မတော်မှာ တာဝန်မရှိပါဘူး။ တပ်မတော်ကို စတင်ထူထောင်စဉ်က လွတ်လပ်ရေးရဖို့အတွက် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး အခြေခံအပေါ်မှာ တည်ဆောက်ခဲ့ကြတာပါ။ အများစုကြီးက မျိုးချစ်ပြည်ချစ် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြပြီး ဒီမိုကရေစီကိုလည်း ယုံကြည်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် ဒီမိုကရေစီလုပ်ငန်းများ လုပ်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ၁၉၄၅၊ ၄၆ လွတ်လပ်ရေးကို နိုင်ငံရေးနည်းနှင့် တောင်းဆိုဖို့ လိုလာတော့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ တပ်ကထွက်ပြီး နိုင်ငံရေးလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တပ်ယူနီဖောင်းဝတ်ပြီး နိုင်ငံရေးအာဏာ ရယူလိုတဲ့ ကိုယ်ရေးကြီးပွားချင်တဲ့ နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်ကြတဲ့ ဗိုလ်နေဝင်းအစရှိတဲ့ ဆိုရှယ်လစ်များကြောင့် တပ်မတော်နံမည်ပျက်ရတာပါ။ သူတို့က တပ်ထဲက မျိုးချစ်ပြည်ချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ လူဟောင်းတွေကို နှင်ထုတ်ပြီး ဆိုရှယ်လစ်တပ်ကြီး ဖြစ်သွားအောင်လုပ်ပြီး တပ်ကိုပြည်တွင်းစစ်ထဲမှာ နှစ်မြှုပ်လိုက်တယ်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဗိုလ်နေဝင်းဟာ ပြည်သူတွေက စွန့်ပစ်လိုက်ပြီးဖြစ်တဲ့ ဆိုရှယ်လစ်များကို တပ်ထဲက မောင်းထုတ်လိုက်ပြီး တပ်ကို တလက်ကိုင် ကြေးစားတပ်ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်တာပဲ။

ဦးကျော်ဖော။ ။ တခါ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအရေးဟာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ အဓိကကျတဲ့ ပြဿနာတရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလောက်အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာအပေါ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံကြံ့ခိုင်မှုကို ဖန်တီးခဲ့တဲ့ စစ်တပ်အနေနဲ့ ဘယ်လောက်နားလည်မှုရှိခဲ့ပါသလဲ။ ဘယ်လိုသဘောထားခဲ့ပါသလဲ ခင်ဗျ။

ဗမာကျော်ဖော။ ။ တကယ်တော့ ဒီမိုကရေစီကျဆုံးလို့ လူမျိုးစုသူပုန်ထမှု ပေါ်ရတာပါ။ ဒီလူမျိုးစုရေးပြဿနာတွေမှာ တပ်မတော်က ဝင်ရောက် ပြောကြားခွင့်တွေ မရှိပါဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကနေတစ်ဆင့် ပြည်ထောင်စုဝါဒကို တည်ဆောက်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပါ။ ဗိုလ်နေဝင်းအမှုပြုတဲ့ ဆိုရှယ်လစ်ကြီးတပ်မှူးများကတော့ တပြည်ထောင်စနစ်ကိုသာ ကြိုက်ခဲ့ကြ ဖော်ဆောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ အခု နအဖ ပြောနေတဲ့ (၁၀၄) ချက်ဆိုတာလည်း ပိုပြောရတာပဲ တပြည်ထောင်စနစ် ဖော်ဆောင်ရေးပါပဲ။ ချုပ်ပြောရရင်တော့ စစ်တပ်က နိုင်ငံရေးထဲ ဝင်ရှုပ်နေသလို တိုင်းပြည် မကောင်းနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် စစ်တပ်ကို စစ်တန်းလျားထဲ ပြန်ပို့ရပါလိမ့်မယ်။

ဦးကျော်ဖော။ ။ ဟုတ်ကဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုအရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး တဆက်တည်းမှာပဲ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းရဲ့ မိန့်ခွန်းတစ်ခုမှာ တခါတုန်းက ကျွန်တော်တို့ ကြားဖူးပါတယ်။ BDA ခေတ်တုန်းကဆိုလား မသိပါဘူး။ သူ့အပါအဝင်ပေါ့လေ။ လူကြီးတွေ အထက်ဗမာပြည်ကို ခရီးထွက်နေတုန်း ရန်ကုန်မှာ ဗိုလ်ကျော်ဖော အန်ကယ်တယောက်တည်းပဲ ကျန်ခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ ဂျပန်က အမိန့်ပေးလို့ အန်ကယ်ဟာ ပုသိမ်ဘက်သွားပြီး ကရင်တွေကို သွားတိုက်ခဲ့တယ်လို့ ပြောကြား သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါ အမှန်ပဲလား ခင်ဗျ။

ဗမာကျော်ဖော။ ။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်ဟာ အောက်ဗမာပြည် BIA တပ်များရဲ့ တာဝန်ခံတပ်မှူးပါ။ ဗိုလ်မှူးကြီးလည်း ရှိပါတယ်။ သူက BIA တပ်ရဲ့ စစ်သေနာပတိချုပ် ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၄၂ ခုနှစ်က ကရင်သူပုန်တွေကိစ္စ အစောပိုင်းမှာ ငြိမ်းချမ်းစွာဖြေရှင်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် လွှတ်လိုက်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်များ ရှိပါတယ်။ ဂျပန်များလည်း ကိုယ်စားလှယ် လွှတ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလူတွေ အသတ်ခံရတော့ ဗိုလ်မှူးကြီးဦးစီးပြီး ကရင်တွေကို လက်စားချေ သတ်ဖြတ်မှုတွေ ပြုလုပ်ခဲ့တာပါပဲ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း စစ်သားအဖြစ် အမိန့်နာခံရတာ အဓိကထားခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော့်လက်အောက် တပ်ကလည်း ထိုင်းနယ်စပ်က ဖွဲ့လာတာပါ။ တပ်မှူးတချို့ပဲ ဗမာစကားတတ်တာပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ပြဿနာတွေ ပိုဆိုးသွားရပါတယ်။ ကျွန်တော်သာ အဲဒီတုန်းက နိုင်ငံရေးအသိ ရှိခဲ့မယ်ဆိုရင် ဒီကိစ္စတွေကို အတော်ရှောင်နိုင်မှာပါ။ ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်မကင်းပါဘူး။ ကျွန်တော်ဒီနေရာမှာ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့ ကရင်အမျိုးသားများကို တောင်းပန်လိုပါတယ်။

ဦးကျော်ဖော။ ။ ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ အန်ကယ်ဟာ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီမှာလည်း အရေးကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဒီမိုကရေစီကျဆုံးခြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့အပိုင်းကလည်း မေးချင်ပါတယ်။ ပထမဦးဆုံးမေးချင်တာက ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်တွေဟာ ဒီမိုကရေစီကို ယုံကြည်ခဲ့ကြပါရဲ့လားဆိုတဲ့ မေးခွန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျ။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေက ကွန်မြူနစ်ပါတီတွေ ၁၉၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်တွေမှာ လက်နက်စွန့်ခဲ့ကြတာတောင်မှ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်တွေဟာ ဘာကြောင့်ဆက်ပြီး လက်နက်ကိုင်နေခဲ့ကြတာလဲ ခင်ဗျ။

ဗမာကျော်ဇော။ ။ ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ ဒီမိုကရေစီရရေးအတွက် တိုက်ပွဲ ဝင်ခဲ့ပါတယ်။ ဆက်လက်ပြီးတော့လည်း တိုက်ပွဲဝင်ဆဲပါ။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ ဆင်းရဲသားတွေအတွက် သူတို့ကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်ကျင့်သုံးတဲ့ ဒီမိုကရေစီကို ယုံကြည်ပါတယ်။ လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရေစီလို အတော်အသင့်ဒီမိုကရေစီရှိပြီး မိမိတို့ရဲ့ ယုံကြည်ချက်ကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖော်ထုတ်ခွင့်၊ လှုပ်ရှားခွင့်ရရင် ငြိမ်းချမ်းစွာပဲ လှုပ်ရှားချင်ပါတယ်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှာ ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ စတင်ပြီး လက်နက်ကိုင်ခဲ့ရပါတယ်။ လက်နက်ကိုင် ဖိနှပ်လာရင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်တာဟာ တရားတယ်လို့ ကွန်မြူနစ်များ က ယုံကြည်ပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရပြီးစက ဖဆပလ ဟာ အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးကို ထိန်းသိမ်းပြီး ဒီမိုကရေစီရေးကို တဆင့်ချင်း တည်ဆောက် သွားရင် ပြည်တွင်းစစ် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အခုတော့ ဖဆပလ လက်ထက်မှာရှိတဲ့ လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရေစီလေးတောင်မှ တစစစရိုက်ချိုးခြင်း ခံရပါတယ်။ ဥပမာ သတင်းစာတိုက်တွေ ရိုက်ချိုးခြင်းခံရတာဟာ ဒီမိုကရေစီအခြေခံမူတစ်ခုဖြစ်တဲ့ လွတ်လပ်စွာ ရေးသားခွင့်ကို ရိုက်ချိုးလိုက်တာပါ။ ဒီလိုနည်းနဲ့ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးတွေ တမျိုးပြီးတမျိုး အရုပ်သိမ်းခံရပါတယ်။ ပထမဆုံးခံရတဲ့ အဖွဲ့အစည်းဟာ ကွန်မြူနစ်ပါတီပါ။ နောက် ပြည်သူ့ရဲဘော်၊ နောက်လူမျိုးစု စသဖြင့် တစပြီးတစ အရုပ်သိမ်းခံခဲ့ရပါတယ်။ တကယ်တော့ စစ်တပ်က နိုင်ငံရေးထဲ ဝင်လာလေလေ၊ ဒီမိုကရေစီ အရုပ်သိမ်းခံရလေလေပါပဲ။ ဝိုင်းရံနေဝင်း ၁၉၆၂ ခုနှစ် အဏာသိမ်းပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ ဖဆပလ ပေးတဲ့ ဒီမိုကရေစီ အသင့်အတင့်တောင် မပေးနိုင်တော့ဘဲ ဒီမိုကရေစီကို လုံးဝရုပ်သိမ်း လိုက်တော့တာပါပဲ။ ဒီမိုကရေစီအလင်းရောင်အောက်မှာ မနေနိုင်သူများက ဒီမိုကရေစီ မပေးရဲပါဘူး။

ဦးကျော်ဇံသာ။ ။ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ အခုလက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံရေး အခြေ အနေကို အန်ကယ်ဘယ်လို သဘောရပါသလဲခင်ဗျ။ ဒီမိုကရေစီအရေး အလားအလာကောင်းတယ် ထင်ပါသလား။

ဗမာကျော်ဇော။ ။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ စည်းရုံးရေးခရီးများအတွင်း ထွက်လာတဲ့ လူထုပရိသတ်ရဲ့ သတ္တိနဲ့သန္တိဌာန်ပြတ်သားမှုကို ကြည့်ပါ။ ခင်ဗျားတို့ သတင်းဌာနတွေက ထုတ်လွှင့်နေတဲ့ ထောင်ကလွတ်လာတဲ့ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားတွေ၊ သူတို့ရဲ့ မိသားစုဝင်တွေနဲ့ တွေ့ဆုံခန်းများကို ကြည့်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ပြည်သူတွေ သူတို့လိုချင်တဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ ဒီမိုကရေစီရေးကို ဒီလောက်သူရသတ္တိရှိတဲ့၊ သန္တိဌာန်ပြတ်သားနေတဲ့ ပြည်သူတွေ သူတို့လိုလားတောင့်တတဲ့ သူတို့အကျိုးဆောင်မယ့် ဒီမိုကရေစီ စနစ်မချရမှာပါ။ ကျွန်တော်လုံးဝယုံကြည်ပါတယ်။ အခုအချိန်မှာတော့ နအဖ ပြောနေတဲ့ (၁၀၄) ချက်ဆိုတာ အန္တရာယ်ရှိပါတယ်။ ဒါတွေဟာ လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရေစီတို့ ပြည်ထောင်စုဝါဒတို့ကို ရုပ်သိမ်းဖို့ လုပ်နေတာပါ။

ဦးကျော်ဇံသာ။ ။ အဲဒါကတော့ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင် အငြိမ်းစား ဗိုလ်ချုပ် ကျော်ဇော ဖြစ်ပါတယ်။

လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်အကြမ်းဖက်ရေးဝါဒီ ဗိုလ်သန်းရွှေဦးစီးသော စစ်အာဏာရှင် အစိုးရ၏ခြေလှမ်းများ

၁။ ယနေ့ မြန်မာတနိုင်ငံလုံးရှိ လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုကြီးမှာ နှစ်ပေါင်း များစွာ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြရသော အတွေ့အကြုံများကြောင့် နိုင်ငံရေး ရင့်ကျက်လာကြသူများ ဖြစ်လာနေကြပါပြီ။

မတရားသဖြင့် အာဏာကို သိမ်းယူထားသောအုပ်စိုးသူများ၏ အာဏာသက်ဆိုးရှည်ရေးအတွက် သူတို့လှမ်းလာသော ခြေလှမ်းများ၊ ပြောဆိုသော စကားများကို တွေ့ကြုံကြားရသည့်အခါ သူတို့၏ရည်ရွယ်ချက် ဘာလဲဆိုသည်ကို အလွယ်တကူ နားလည်သဘောပေါက်နေကြပါပြီ။

၁၉၈၈ ခု၊ ဩဂုတ်လ (၈) ရက် (ရှစ်လေးလုံး အရေးတော်ပုံ) အတွင်း စစ်အစိုးရအား ဆန့်ကျင်အုံကြွ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည့် ပြည်သူလူထုများအား ရက်စက်ယုတ်မာစွာ ထောင်ချီ၍ သတ်ဖြတ်ခဲ့ပေသည်။ ဤသတ်ဖြတ်မှုကြောင့် ပြည်သူလူထုကြီးမှာ ကြောက်ရွံ့သွားပြီး သူတို့အား ဆန့်ကျင်ဝံ့တော့မည် မဟုတ်ဟု စစ်အစိုးရက တွက်ဆခဲ့ပုံရပါသည်။

ဖြစ်ရပ်အမှန်မှာ သူတို့၏ တွက်ကိန်းအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ပြည်သူ လူထုကြီးမှာ ဒေါသတကြီးဖြင့် စစ်အစိုးရအား ဆန့်ကျင်သည့် စိတ်ဓာတ်သာ ကြီးထွားလာခဲ့ပေသည်။ နိုင်ငံတကာကလည်း ဤသတ်ဖြတ်မှုကို ရှုံ့ချခဲ့ကြ ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ စစ်အစိုးရသည် ခြေလှမ်းသစ်တခုကို လှမ်းလာခဲ့ပြန်သည်။

၂။ စစ်အစိုးရအနေနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဒီမိုကရေစီထွန်းကားအောင် လုပ်နေ သယောင် အကြောင်းပြလို၍ ပါတီစုံ ရွေးကောက်ပွဲဖြင့် ဒီမိုကရေစီ စနစ်ထူထောင်ရန် ရွေးကောက်ပွဲလုပ်မည်ဟု ကြေညာလာခဲ့သည်။ ရွေးကောက်ပွဲလုပ်လျှင် သူတို့ဘက်တော်သားများ အနိုင်ရမည်ဟုလည်း မျှော်လင့်ထားပုံ ရပါသည် ။

သို့ဖြင့်၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် ရွေးကောက်ပွဲကို ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ စစ်အစိုးရကိုယ်တိုင်က ဤရွေးကောက်ပွဲမှာ တရားမျှတသော ရွေးကောက်ပွဲ ဖြစ်သည်ဟု ကြေညာခဲ့ပေသည်။အလားတူကုလသမဂ္ဂအပါအဝင် အာရှ၊ ဥရောပ၊ တိုင်းပြည်များကလည်း ဤရွေးကောက်ပွဲမှာ တရားမျှတသော ရွေးကောက်ပွဲ ဖြစ်သည်ဟု အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြပါသည်။ ရွေးကောက်ပွဲ ရလဒ်မှာ သူတို့ ထင်သလိုဖြစ်မလာဘဲအမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်က မဲအပြတ်အသတ်ဖြင့် အနိုင်ရခဲ့ပါသည်။

ဤအခြေအနေတွင် စစ်အစိုးရက မဲအများစုကြီးဖြင့် အနိုင်ရသော

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ်ကို အာဏာလွှဲပြောင်းပေးရန် ငြင်းဆန်ခဲ့ပေသည်။ ရွေးကောက်ပွဲပြီးသည်မှာ ဆယ်နှစ်ကျော်သွားပြီဖြစ်သော်လည်း အနိုင်ရပါတီကို အာဏာလွှဲပြောင်းပေးခြင်း မလုပ်သေးပါ။ ရွေးကောက်ပွဲဟာ တရားမျှတပါသည်ဟုပြောခဲ့သော နိုင်ငံများစွာတို့က ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်နှင့်ပတ်သက်၍ ယခုအခါ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေကြပေသည်။ ဤသည်မှာ အသစ်အဆန်းမဟုတ်ပါ။ စစ်အာဏာရှင်အစိုးရ ဆက်ရှိနေမှသာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ သယံဇာတများကို သွေးစုပ်ချယ်လှယ်နိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

၃။ ဗိုလ်သန်းရွှေဦးစီးသော စစ်အာဏာရှင်အစိုးရက သူတို့သက်ဆိုးရှည်ရေးကို အတားအဆီးလုပ်နေသူမှာ အင်အယ်လ်ဒီ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆနေပါသည်။ သို့ကြောင့် အစွဲအမိတ်ကြီးချုပ်ရှုရှုက ယာဆာအာရာဖတ်ကို ဖယ်ရှားရေး (အသေသတ်ရေးအပါအဝင်) ကို သူ၏ကက်ဘီနက်အဖွဲ့တွင် ချမှတ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် ဥပမာကိုယူပြီး စစ်အစိုးရကလည်း ချမှတ်လုပ်ဆောင်လာခဲ့သည်ကို တွေ့မြင်နေရပါသည်။ ရှုရှုကတော့ နိုင်ငံတကာက ကန့်ကွက်မှုကြောင့် နောက်ဆုတ် သွားခဲ့ရသည်။

ပထမအဆင့်အနေနှင့် သူတို့၏ သတင်းမီဒီယာများတွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား အပုပ်ချသည့်ဆောင်းပါးများကို အချိန်အတော်ကြာအောင် အဆက်မပြတ်ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ၎င်းရေးသားချက်များမှာ ထိရောက်မှု မရှိမှန်းသိလာသည့်အခါ ခြေလှမ်းသစ်တခုကို လှမ်းပြန်ပါသည်။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား တပြည်လုံးသို့ လှည့်လည်စည်းရုံးရေးလုပ်ရန် တဖက်ကခွင့်ပြုပြီး အခြားတဖက်တွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ ခရီးစဉ်တလျှောက်တွင် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးရေးလုပ်ပို့ ဗိုလ်သန်းရွှေကိုယ်တိုင် နာယကလုပ်ပြီး ကြံ့ခိုင်ဖွံ့ဖြိုးရေးအဖွဲ့ဆိုတာကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ပေသည်။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရောက်ရာနေရာတိုင်းတွင် သူမအားမကြိုဆိုရန်၊ အထူးသဖြင့် တရားပွဲများသို့ မတက်ရောက်ကြရန် ကြံ့ခိုင်ဖွံ့ဖြိုးရေး အဖွဲ့ဝင်များက လူထုများအား နည်းမျိုးစုံဖြင့် ခြိမ်းခြောက်တားဆီးမှုများကို လုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် လူထုကြီးက ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား သောင်းချီ၍ ကြိုဆိုကြပေသည်။ စစ်အာဏာရှင်အစိုးရက ခန့်မှန်းသလို ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ဩဇာ ကျမလာဘဲ တက်၍သာ လာနေသည်ကို တွေ့လာကြရပေသည်။

ဤအခြေအနေအောက်တွင် ဗိုလ်သန်းရွှေက သူ၏လက်ပါးစေများနှင့် လျှို့ဝှက်ညှိနှိုင်းကာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် အဖွဲ့အား သူမ၏ နောက်ဆုံး ခရီးစဉ်ဖြစ်သည့် ကချင်ပြည်နယ်တွင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် အစီအစဉ်ကို ချမှတ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအစီအစဉ် အတိုင်း ၂၀၀၃ ခု မေလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ဒီပဲယင်း၌ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုကြီးကို လုပ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ပြည်သူလူထုကြီးက အသက်ပေးကာကွယ်ခဲ့မှုကြောင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့်ဦးတင်ဦးတို့ အသက်မသေဘဲ လွတ်မြောက်ခဲ့ရသည်။ အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်စေကာမူဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံကြရ၍ ယနေ့တိုင်မလွတ်မြောက်ကြသေးပါ။

ဤအရေးအခင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် လူထုကြီးတစ်လုံးကနေ တောင်းဆိုကြစေကာမူ စစ်အာဏာရှင်တို့က လုံးဝဂရုမစိုက်ခဲ့ကြပါ။ လူထုကြီးကတော့ အခဲမကြေဖြစ်နေကြရပါသည်။

၄။ ဒီပဲယင်းအရေးအခင်း ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက်တနေ့တွင် ဗိုလ်ခင်ညွန့်က ဗိုလ်သန်းရွှေတို့၏ အလိုအတိုင်း ဤအရေးအခင်းဖြစ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဒေါ်အောင်ဆန်း စုကြည်အပေါ် အပြစ်ပုံချသည့် မိန့်ခွန်းတခုကို မြှောက်ကြားခဲ့ပေသည်။ ဗိုလ်ခင်ညွန့်ဆိုသူမှာ အာဏာမက်မောသူဖြစ်သည့်အလျောက် အာဏာရှင်တို့၏ ခိုင်းစေချက်အတိုင်း အမြဲလုပ်လာသူ ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တဖန် ဒီပဲယင်းကိစ္စ မှေးမှိန်သွားစေရန်နှင့် နိုင်ငံတကာ၏ ထောက်ခံမှုရရန် စိတ်ကူးယဉ်မှုဖြင့် ဗိုလ်သန်းရွှေက သူ့ကိုင်ထားသော ဝန်ကြီးချုပ် တာဝန်ကိုပေးကာ ဗိုလ်ခင်ညွန့်အား နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံပေါ်တက်ပြီး ကပြရန် စီစဉ်လာပြန်သည်။

အမည်ခံဝန်ကြီးချုပ်တာဝန်ကိုရလာသော ဗိုလ်ခင်ညွန့်အနေနှင့် ပြည်သူလူထုအပါအဝင် နိုင်ငံတကာကိုလှည့်စားရန် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အသွင် ပြောင်းရေးအတွက် လမ်းပြမြေပုံဆိုတာကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ပြန်သည်။

လမ်းပြမြေပုံတွင်ပါသည့် အမျိုးသားညီလာခံခေါ်ရေး၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးတို့မှာ သူတို့လုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိသော အလုပ်များသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းများကို လုပ်ရမည်မှာ ပြည်သူတစ်လုံးက ရွေးကောက်တင်မြှောက်သော ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များ၏ တာဝန်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

လမ်းပြမြေပုံကို ချမှတ်ပြီးနောက်အမည်ခံဝန်ကြီးချုပ် ဗိုလ်ခင်ညွန့်သည် သူတို့နှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသော အဖွဲ့အစည်းများသို့ သွားရောက်ကာ လမ်းပြမြေပုံအကြောင်းကို ချပြခြင်း။ ငြိမ်းချမ်းရေးယူထားသော အဖွဲ့အစည်းများအတွင်း သွေးခွဲခြင်းလုပ်ငန်းများကို လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ကေအိုင်အို၏အခြေအနေက ဤအချက်ကို အခိုင်အမာ သက်သေထူပြနေပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ အခြေအနေမှာအဘက်ဘက်တွင် ယိုယွင်းပျက်ဆီးနေသည်ကို လူတိုင်းအသိပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ဖြစ်နေသည်မှာ စစ်အာဏာရှင်တို့၏ မှားယွင်းဖောက်ပြန်သော ပေါ်လစီများကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုဆိုလျှင် စစ်အာဏာရှင်တို့က မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖြစ်နေသည်မှာ ဥရောပသမဂ္ဂဝင်နိုင်ငံများနှင့် အမေရိကန်အစိုးရတို့၏ စီးပွားရေးအရ ပိတ်ဆို့မှုကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဝေဖန်သလိုလိုနှင့် ထိုအစိုးရများအား စစ်အစိုးရနှင့် ပူးပေါင်းကာ မြန်မာနိုင်ငံကို ကူညီကြပါဟု အသနားခံနေရသည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်နေပါပြီ။

စစ်အစိုးရသက်တမ်း ကုန်ဆုံးတော့မည့်အချိန်မှာ မဝေးလှတော့ပါ။ ဤအခြေအနေအောက်တွင် တပြည်လုံးရှိ လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထု အနေနှင့်သာ မိမိတို့အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းမကျကြဘဲ အချင်းချင်း မာနမထားကြဘဲ တလုံးတစည်း တသံတည်းဖြင့် ညီညီညွတ်ညွတ် တိုက်ပွဲဝင်ကြဖို့ အထူးအရေးကြီးလှပါသည်။

သို့နှင့်ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံးအား စည်းလုံးညီညွတ်ကြပါရန် အလေးအနက် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။ လတ်တလောအားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအား အသွင်ပြောင်းနိုင်ရေးအတွက် အောက်ပါအချက် (၃) ချက် လိုအပ်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ —

- (က) ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၊ ဦးတင်ဦးတို့ အပါအဝင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများအား ခြွင်းချက်မရှိ အမြန် ဆုံးလွှတ်ပေးရန်။
 - (ခ) ပြည်သူလူထုကြီးက တခဲနက်မဲအများဆုံးဖြင့် ရွေးချယ်ထားသော ကိုယ်စားလှယ်များအား လွှတ်တော်အမြန်ဆုံးခေါ်ယူခွင့် ပေးရန်။
 - (ဂ) တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးအတွက် ဒီပဲယင်းကိစ္စကို သမာသမတ်ကျသော လူပုဂ္ဂိုလ်များပါဝင်သည့်ကော်မရှင်က စုံစမ်းစစ်ဆေးရန်။
- ဤအချက် (၃) ချက်ကို စစ်အာဏာရှင်တို့ထံမှ အခွင့်အရေး တစုံတရာကို မျှော်မှန်းနေကြသူ အနည်းစုမှလွဲ၍ ကျန်လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုကြီးက ထောက်ခံလက်ခံကြလိမ့်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။
- (၅) စစ်အာဏာရှင်အစိုးရက သူတို့အာဏာတည်မြဲရေးကို အထောက်အကူဖြစ်စေမည်ဟူသော စိတ်ကူးဖြင့် တပ်မတော်ကို တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ တပ်အင်အားမှာ လေးသိန်းခန့်ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။ တပ်မတော်ထဲတွင် အမျိုးအစား အမျိုးမျိုးကွဲပြားနေသည်ကို တွေ့နေရပါသည်။
 - (က) ပြည်ပရန်ကိုကာကွယ်ရန် ပြည်ချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းသူများ။
 - (ခ) စစ်အာဏာရှင်တို့က အတင်းအဓမ္မဖမ်းဆီးပြီး တပ်ထဲအသွင်းခံရသူများ။
 - (ဂ) အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်နေ၍ မိမိတို့စားဝတ်နေထိုင်ရေးအတွက် ဝင်ရောက်လာကြသူများ။
 - (ဃ) စစ်အာဏာရှင်များထံမှ စားကြွင်းစားကျန်အချို့စားရရန် မက်မောနေသူများ (အနည်းစုသာ ဖြစ်ပါသည်။)

စစ်အစိုးရအနေနှင့် သူတို့အာဏာတည်မြဲရေးအတွက် သူတို့ခိုင်းသလိုလုပ်စေလို၍ တပ်သားများအား လူစိတ်ပျောက်အောင် ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ပုံသွင်းနေပါသည်။

သို့သော် တပ်မတော်သားများမှာ လူသားများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သူတို့၏ လက်ရှိခံစားနေရသောဘဝ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ထိတွေ့နေရသော သူတို့၏ မိဘဆွေမျိုးများအပါအဝင် ပြည်သူလူထုဘဝကို သိမြင်လာကြပြီး လူသားများပီပီ လူစိတ်ရှိလာကြပြီး စစ်အာဏာရှင်တစ်ဦး၏ ကောင်းကျိုးအတွက် မိမိတို့၏မိဘပြည်သူများအား သတ်ဖြတ်သည့်လုပ်ငန်းကို ဆန့်ကျင်လာကြလိမ့်မည် ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။ ပြည်သူ့သားကောင်းများပီပီ ပြည်သူ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ကြသူများ ဖြစ်လာကြလိမ့်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်ပါသည်။

၆။ မကြာမီက အင်အယ်လ်ဒီအဖွဲ့ဝင်အချို့ကို လွှတ်ပေးခြင်း၊ လမ်းပြမြေပုံကိုထုတ်ပြန်ခြင်းတို့ကြောင့် အချို့က မြန်မာနိုင်ငံ ဒီမိုကရေစီလမ်းကြောင်းသို့ ချီတက်ရာတွင် အသင့်အတင့်တိုးတက်လာနေသည်ဟု ပြောဆိုရေးသားလာနေကြပါသည်။

တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှာ တဖက်က နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအချို့ကိုလွှတ်ပြီး အခြားတဖက်က နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖမ်းဆီးနေခြင်း။

ဒီနေ့တယောက်လွှတ်၊ နောက်တနေ့တယောက်ဖမ်း လုပ်နေခြင်း။

တကိုယ်တော်ဆန္ဒပြသော ကျောင်းသားလူငယ်များအား ဖမ်းဆီးပြီး နှစ်ရှည်ထောင်ချခြင်း၊

ဘောလုံးသမားသမဂ္ဂထူထောင်သူကို အနှစ် (၂၀) ထောင်ချခြင်း၊

ဗိုလ်သန်းရွှေ၏ တချက်လွှတ်အမိန့်ဖြင့် နိုင်ငံခြားသို့ ဆန်တင်ပို့ရေးကိုပိတ်ပင်သဖြင့်လယ်သမားများ ဒုက္ခရောက်နေခြင်း။

အတင်းအဓမ္မလုပ်အားဆွဲနေခြင်း။ ရွာများပြောင်းရွှေ့ခြင်းတို့ကြောင့် လူထုတရပ်လုံးမှာအတိဒုက္ခရောက်နေကြခြင်း။

အင်အယ်လ်ဒီ ပါတီဝင်အချို့အား လွှတ်ပေးစေကာမူ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် ဦးတင်ဦးတို့အား ဘာကြောင့် မလွှတ်သလဲဆိုသည်မှာ စဉ်းစားစရာပြဿနာ ဖြစ်နေပါသည်။ သူတို့မှာအာဏာရှင်တို့၏ လက်ခုပ်ထဲမှရေလို ဖြစ်နေကြရာ သူတို့၏ အသက်အန္တရာယ်ကိုပါ စိုးရိမ်နေရသည့်အခြေအနေ ဖြစ်ပါသည်။

ဤအခြေအနေမျိုးရှိပါလျက် မြန်မာနိုင်ငံတွင် တိုးတက်မှုအသင့်အတင့်ရှိသည်ဟု ရေးနေသည်မှာ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရေးနေသလဲဆိုသည်ကို စဉ်းစားစရာ ဖြစ်နေပါသည်။

၇။ ချုပ်ပြောရလျှင် နှစ်ပေါင်း (၅၀) ကျော် တိုက်ပွဲဝင်လာပြီး နိုင်ငံရေးအရ ရင့်ကျက်လာသူများ ဖြစ်လာကြပြီဖြစ်သဖြင့် စစ်အုပ်စု၏ လိမ်ညာလှည့်ဖြားမှုများကို မယုံကြည်ကြဘဲ စစ်အစိုးရထောင်ထားသော ထောင်ချောက်ထဲသို့ မဝင်မိစေဘဲ အဖိနှိပ်ခံလူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုအနေဖြင့် စည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့် စစ်အာဏာရှင်အစိုးရအား ဖယ်ရှားပစ်ရန် ကြိုးစားကြစေချင်ပါသည်။

အစိုးရထံမှ အခွင့်အရေးတစ်စုံတရာရရေးကိုမျှော်မှန်းနေသူ (ဧရာမအနည်းစု) မှတစ်ပါး ကျန်ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးမှာ စစ်မှန်သည့် ဒီမိုကရေစီ ထွန်းကားသော၊ အေးချမ်းသာယာဝပြောသော လူမျိုးတိုင်းတန်းတူအခွင့်အရေးရှိသော၊ တရားဥပဒေစိုးမိုးသော ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတည်ထောင်ရေးကို လိုလားကြသည်မှာ လုံးဝသံသယရှိစရာ မလိုပါ။

သို့ကြောင့် အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော အချက် (၃) ချက် အမြန်ဆုံးရရှိရေးအတွက် စည်းလုံးညီညွတ်စွာ တိုက်ပွဲဝင်ကြပါရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။ အချိန်ကိုအလဟဿ မဖြုန်းကြပါနဲ့ မိမိတို့၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိရေးအတွက် စည်းလုံးညီညွတ်ကြပါရန် အလေးအနက်တောင်းဆိုအပ်ပါသည်။

သမိုင်းသစ်ကို ဝင်ရောက်ရေးသားကြ

နအဖသည် သူ၏လမ်းပြမြေပုံအတိုင်း ဆက်လက် စခန်းသွားနေပါသည်။ အမျိုးသားညီလာခံအတွက် စိုင်းပြင်းနေပါသည်။ ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးအင်အားစု အသီးသီးကလည်း ၎င်းကိစ္စအပေါ် သဘောထား ဖော်ပြနေကြသည်။ အမျိုးသားညီလာခံကို တချို့ အင်အားစုများက ဆန့်ကျင်သည်။ တချို့က မတက် ဟု ဆိုသည်။ တချို့က ခြွင်းချက်ဖြင့် ထောက်ခံ သည်။ သဘာဝကျပါသည်။ ဗမာပြည်နိုင်ငံရေး အင်အားစုများသည် တဖွဲ့နှင့်တဖွဲ့ အနေ အထားချင်း မတူညီကြပါ။ အကျိုးစီးပွားချင်း မတူညီကြပါ။ အတန်းအစားချင်း မတူညီကြပါ။ ထို့ကြောင့် အမျိုးသားညီလာခံအပေါ် ဖော်ပြချက် အမျိုးမျိုးဖြင့် တုံ့ပြန်နေကြခြင်းပင်။ နအဖအား လုံးလုံးလျားလျား ထောက်ခံသည့်အဖွဲ့လည်း ရှိနိုင် ပါသည်။ သို့ရာတွင် အတိုက်အခံနိုင်ငံရေး အင်အားစု အများပိုင်းအနေဖြင့် အခြေခံမူအရ မကွဲမှသာ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကို တဆင့်တိုး တက်လှမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဗမာပြည်နိုင်ငံရေး အင်အားစုများတွင် ညီညွတ်နေသည့် အခြေခံ မူမှာ အနာဂတ်ဗမာပြည်၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် ပြတ်ပြတ်သားသား ရပ်ခံရေး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

နအဖ ၏ အမျိုးသားညီလာခံ အောင် မြင်ရေး - မအောင်မြင်ရေးသည် ဗမာပြည်သူများ အတွက် အရေးကြီးပါသည်။ ဤအမျိုးသား ညီလာခံကို နအဖ က ကြိုးကိုင်ပြီး သူတို့ ရည်မှန်းချက်ဆီသို့ အောင်မြင်စွာ ဆွဲခေါ် သွားနိုင်သည်ဆိုလျှင် စစ်အုပ်စုမင်းဆက်က အနာဂတ်ဗမာပြည်ကို အချိန်အကန့်အသတ်မရှိ အုပ်စိုးခြယ်လှယ်သွားတော့မည်။ တိုင်းပြည် အကျိုးနည်းတော့မည်။ ပြည်သူများ ဒုက္ခတွင်း နက်ထဲ နစ်သထက်နစ်တော့မည်။

ဗမာပြည်၏ အနာဂတ်အကျိုးစီးပွား အတွက် ရပ်တည်လိုသော နိုင်ငံရေးအင်အားစုများ အနေဖြင့် နအဖ၏ အမျိုးသားညီလာခံကို ဆန့်ကျင် ရာတွင် ကြွယ်ဝသော တိုက်ပွဲနည်းပရိယာယ်များ ကျင့်သုံးနိုင်ရေးအတွက် ကြံဆသင့်ပါသည်။ အထိ ရောက်ဆုံးတိုက်ပွဲပုံသဏ္ဍာန်ကို စဉ်းစားတီထွင်သင့် ပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းမှာ မလွယ်ပါ။ သို့ရာတွင်

ပန်းပေါ်ကျရောက်လာသော သမိုင်းပေးတာဝန် ဖြစ်နေပါပြီ။

လူသားတို့သည် သမိုင်းကို မိမိတို့ ဆန္ဒအတိုင်း စိတ်တိုင်းကျရေးနိုင်ကြသည် မဟုတ် ပါ။ မိမိတို့ကိုယ်ဘာသာ ရွေးခြယ်ထားသော အခြေ အနေအောက်မှာ ရေးနိုင်သည်လည်း မဟုတ်ပါ။ အတိတ်က လက်ဆင့်ကမ်းပေးလိုက်ပြီး မျက်မှောက်ကာလမှာ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော အခြေအနေများအောက်မှာသာ သမိုင်းကို ရေးကြရပါသည်။

မျက်မှောက်ပြည်သူပြည်သားများ အနေဖြင့် အခြေအနေသစ်ကို တော်လှန်ဖန်တီး ရာတွင် (သို့မဟုတ်) အကျပ်အတည်းများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပြီး တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ အခြေအနေက အပူ တပြင်း တောင်းဆိုလာချိန်တွင် အတိတ်အတွေ့ အကြုံမှ စိတ်ဓာတ်၊ လုပ်ဟန်နှင့် နည်းပရိယာယ် တို့ကို ပြန်လည်ထုတ်သုံးရပါသည်။ အတွေ့ အကြုံကို လူသားတို့အသုံးချလေ့ရှိသည့် ပုံစံ တခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မျက်မှောက်သမိုင်းသည် အတိတ် သမိုင်းနှင့် ဘယ်တော့မှ တထပ်တည်းမကျပါ။ ထို့ကြောင့် အတိတ်သမိုင်းကို မျက်မှောက်တွင် ပုံတူကူးချ၍ မဖြစ်ပါ။ သို့ရာတွင် အတိတ်သမိုင်းကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်သင့်ပါသည်။ အတွေ့အကြုံနှင့် သင်ခန်းစာများ ရယူသင့်ပါသည်။

စဉ်းစားနိုင်ရန် သမိုင်းအဖြစ်အပျက် တရပ်ကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ နိုင်ငံရေးလိုက်စားသူ တိုင်း၊ သမိုင်းလေ့လာသူတိုင်း သိပြီးဖြစ်မည့် ပြင်သစ်ပြည်နေရင်တော်လှန်ရေးမှ အဖြစ်အပျက် အရေးအခင်းတခု အကြောင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ပြင်သစ်ပြည်မှာ “လူစီ - ၁၆” ဘုရင် အုပ်စိုးချိန် ဖြစ်ပါသည်။ လူစီ - ၁၆သည် သက်ဦးဆံပိုင် အာဏာရှင်စနစ်ကို တင်းတင်း ကျပ်ကျပ် ကျင့်သုံးနေသည့်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး (၃)ဦးအနက် တဦးဖြစ်သူ ကလုန်း (Callonne) က အခွန်တော်အသစ် ကောက်ခံဖို့ ဥပဒေမူကြမ်းတခု ရေးဆွဲတင်ပြ လိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန်က အခွန်အတုတ်များသည် လူထုအပေါ် အတော့်ကိုဝန်ပိနေတာပါ။ ၁၇၇၄ ခုနှစ်ကနေ ၁၇၈၉ ခုနှစ်အထိ ၁၅ နှစ်အတွင်း အခွန်တော် ၃ ဆတိုးခဲ့ပါသည်။

လူထုကမကျေမနပ် ဖြစ်နေရုံသာမက ပဒေသရာဇ်တွေကလည်း မကျေနပ်တော့ပါ။ ဓနရှင်လူတန်းစား ဖြစ်ထွန်းတိုးတက်ရာ လမ်း ခရီးတွင် ဘုရင့်အာဏာရှင်စနစ်က အတားအဆီး ဖြစ်နေသဖြင့် မုချဖယ်ရှားပစ်ရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

ကလုန်း၏ အခွန်တော်သစ်ဥပဒေကြမ်း တင်ပြချက်ကို ဘုရင်က သဘောတူလိုက်ပါသည်။ ၎င်းဥပဒေမူကြမ်းကို ဘုရင်ကရွေးခြယ်ခန့်ထား သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအဖွဲ့ (Assembly of Notable) သို့ တင်ပြလိုက်သည်။ ၎င်းဥပဒေမူကြမ်းကို (Assembly of Notable) အဖွဲ့က ပယ်ချ ခဲ့သည်။ ပြည်သူ့လွှတ်တော် (Estate General) ကို ဆင့်ခေါ်ပေးဖို့ ထိုအဖွဲ့က တောင်းဆို လိုက်သည်။

“လူစီ - ၁၆” ကပြည်သူ့လွှတ်တော် မခေါ်ချင်ပါ။ ၁၆၁၄ ခုနှစ်မှ စတင်ပြီး ဘုရင် အဆက်ဆက်တို့က ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကို မခေါ်ဘဲ ထားခဲ့ပါသည်။ ပြည်သူ့လွှတ်တော်က သက်ဦး ဆံပိုင် ဘုရင့်အာဏာကို ထိပါးသည်ဟု ထင်ကြ၍ ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင် အတန်းအစား ကြီး (Estate) ၃ ရပ်ကို အခြေခံပြီး ဖွဲ့စည်း ထားသည့် လွှတ်တော် (၃) ရပ်ပါဝင်သည်။

ပထမလွှတ်တော်တွင် ဘာသာရေး ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်ကြ၏။ အထက်လွှာ ဘာသာရေး အင်အားစုက မြေယာသီးစား ချရုံမက အခွန်ကောက်ခွင့်ပါ ရရှိထားသူများ ဖြစ်သည်။ ဘာသာရေးအောက်လွှာတွင် ပါဝင် ကြသူများမှာ ကျေးလက်မှာနေထိုင်ပြီး ဆင်းရဲ နွမ်းပါးကြသည်။

ဒုတိယလွှတ်တော်တွင် ပါဝင်ကြသူ များမှာ ပဒေသရာဇ်လူတန်းစား အဟောင်းနှင့် အသစ်။

တတိယလွှတ်တော်တွင်ကား အသိပညာရှင် အတတ် ပညာရှင်တို့အပါအဝင် ဓနရှင် လူတန်းစား၊ မြို့နေအလုပ်သမား၊ မြို့နေဆင်းရဲသားများနှင့် တောင်သူလယ်သမားတို့ ပါဝင်ကြသည်။ ဤအတန်းအစားဝင်တို့မှာ အခွန်ထမ်းများ ဖြစ်ကြပြီး သက်ဦးဆံပိုင် ဘုရင်စနစ်ကို မကျေနပ်သလို အခွန်သစ်ဥပဒေကြမ်းကိုလည်း လက်မခံနိုင်ကြပါ။

လွှတ်တော်ကျင်းပရာတွင် ဤလွှတ်တော် (၃) ရပ်စလုံး တပေါင်းတည်း ကျင်းပရသည်မဟုတ်ပါ။ လွှတ်တော်တခုစီ ခွဲကျင်းပရသည်။ လွှတ်တော်တခုကို မဲတမဲ - ပေါင်း မဲ ၃ မဲ မှာ၊ မဲများတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်က အနိုင်ရပါသည်။ ဘုရင်နှင့် အကျိုးစီးပွား တသားတည်းကျသည့် ပထမလွှတ်တော်နှင့် ဒုတိယလွှတ်တော်တို့၏ မဲ ၂ မဲဖြင့် တတိယလွှတ်တော်ကို အနိုင်ရစေခြင်း၊ ဤသို့ အနိုင်ရအောင် ချည်တုပ်ထားပါသည်။ (နအဖ၏ အမျိုးသားညီလာခံတွင် သူတို့ရွေးခြယ် ထားသည့် ကိုယ်စားလှယ်အင်အားဖြင့် အသာစီးရအောင် လုပ်ထားပုံမျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။)

ဘာစတီးထောင်ကို ဝင်ရောက်စီးနင်းစဉ်

တတိယလွှတ်တော်တွင် ပါဝင်သည့် ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များက ဤတကြိမ်လွှတ်တော်တွင် ယခင်ကလို အရှုံးမခံနိုင် တော့ပါ။ ဤအဖြစ်ကို တော်လှန်ပြောင်းလဲပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားကြပါသည်။

၎င်းအပြင် (၁၇၈၄ မှ ၁၇၈၉) ခုနှစ်အတွင်း ကုန်သွယ်ရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးအကျပ်အတည်းကပ် ဆိုက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၇၈၈ ခုနှစ်တွင် သီးထွက်ကျဆင်း၊ မိုးသီးတွေကျ မုန်တိုင်းဒဏ်လည်းခံကြရရာ လူထုထမင်းဝတ်နေကြရသည့် အချိန်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ၁၇၈၉ ခုနှစ် တနှစ်ထဲအတွင်းမှာပင်လျှင် လယ်သမားနှင့် မြို့နေဆင်းရဲသားတို့၏ အုံကြွတော်လှန်မှုများ အကြိမ် (၃၀၀) အထိ ပေါ်ခဲ့သည်။ အလုပ်သမားတို့၏ ကြွေးကြော်သံမှာ “ဓနရှင်များကို ချေမှုန်းကြ” “ပဒေသရာဇ်များကိုချေမှုန်းကြ” “မှောင်ခိုသမားများကို ချေမှုန်းကြ” “ဘာသာရေးထိပ်သီးများကို ချေမှုန်းကြ” ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ ပိုစတာများလည်း ကပ်ကြသည်။ (လူတန်းစားအလိုက် တောင်းဆိုချက်နှင့် ကြွေးကြော်သံများ မတူခဲ့ကြပါ။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေးတွင် ညီညွတ်ခဲ့ကြပါသည်။)

တတိယအတန်းအစားအတွင်းမှ လူတန်းစားအသီးသီးတို့သည် အစည်းအဝေးပွဲများ ကျင်းပကြသည်။ သူတို့၏ တောင်းဆိုချက်များကို ကိုယ်စားလှယ်လွှတ်ပြီး တင်ပြကြသည်။ တပြည်လုံး ဒေသအသီးသီးတွင်လည်း စည်းရုံးလှုံ့ဆော်မှုများ လုပ်ခဲ့ကြသည်။

‘လူစီ - ၁၆’ သည် လွှတ်တော်ခေါ်ပေးဖို့ ငြင်းဆန်နေရုံမက အထူးခုံရုံးကိုဆင့်ခေါ်ပြီး အခွန်တော်သစ် ဥပဒေကြမ်းကို အတည်ပြုလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် လူထုမကျေနပ်မှုများ၊ အတိုက်အခံအဖွဲ့များ၏ တောင်းဆိုမှုများ ပြင်းထန်လာပြီး လွှတ်တော်ကို မခေါ်လျှင် မဖြစ်တော့သည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။

ထို့ကြောင့် ‘လူစီ - ၁၆’ သည် ၁၇၈၉ ခုနှစ် မေလ ၁ ရက်နေ့တွင် လွှတ်တော်ကို ဆင့်ခေါ်လိုက်ရသည်။

လူတန်းစားအသီးသီးသည် လွှတ်တော်အပေါ် ကိုယ့်မျှော်လင့်ချက်နှင့်ကိုယ်ပါ။

ပဒေသရာဇ်တွေက အစဉ်အလာအတိုင်း လွှတ်တော် (၃) ရပ် ခွဲကျင်းပပြီး မဲအသာစီးဖြင့် တတိယလွှတ်တော်ကို အပိုင်ထုရန် ကြံရွယ်သည်။

တတိယလွှတ်တော်က [လွှတ်တော် ၃ ရပ် တပေါင်းတည်း ကျင်းပရေး၊ ကိုယ်စားလှယ်တဦးချင်း မဲပေးခွင့်ရရေး၊ လွှတ်တော်တွင် ကိုယ်စားလှယ် အရေအတွက် တညီတည်းဖြစ်ရေး] တို့ကို တင်ပြသည်။ အမှန်က တတိယလွှတ်တော်မှာ လူဦးရေ ၈၀ ရာနှုန်းကျော်ကို ကိုယ်စားပြုသဖြင့် ကိုယ်စားလှယ် အရေအတွက် ပိုရသင့်သည်။ (နအဖ၏ ကိုယ်စားလှယ်အရေအတွက် သတ်မှတ်ပုံနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်သင့်ပါသည်။)

တောင်းဆိုချက်များ ပြင်းထန်လာသဖြင့် ဘုရင်က တတိယ လွှတ်တော်၏ ကိုယ်စားလှယ်ဦးရေကို (၆၀၀) အထိ တိုးမြှင့်ပေးလိုက်ရသည်။ သို့ရာတွင် လွှတ်တော် (၃) ရပ်တစ်ပေါင်းတည်း ကျင်းပရေးကို အချိန်ရွှေ့ဆိုင်း ထားလိုက်သည်။

ပဒေသရာဇ်များက လွှတ်တော်များ ခွဲကျင်းပဖို့နှင့် လွှတ်တော် အလိုက် သီးခြားမဲပေးဖို့ ဆက်လက်ရပ်ခံခြင်းဖြင့် သူတို့အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်သည်။ တတိယလွှတ်တော်ကလည်း လွှတ်တော် (၃) ရပ် တစ်ပေါင်းတည်းကျင်းပရေးဆိုသည့် မူအပေါ်မှာ ကြံ့ခိုင်စွဲမြဲစွာ ဆက်လက် ရပ်တည်ပါသည်။

ဗာဆေး (Versailles) နန်းတော်မှာ လွှတ်တော် (၃) ရပ် သီးခြား ကျင်းပကာ အငြင်းအခုံဖြစ်နေကြရင်း အချိန်တလကျော် ကြာသွားသည်။ ဘာမှ မပြီးပြတ်ပါ။ “မပြီးပြတ်” ဆိုသည်မှာ တတိယလွှတ်တော်၏ တောင်းဆိုချက် ဘာမှမရသည့် အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။

ထို့ကြောင့် တတိယအတန်းအစားဖြစ်သည့် ပြည်သူများဘက်မှ မတတ်သာတော့ဘဲ နောက်ခြေလှမ်းသစ်တစ်ခုကို စတင်လိုက်ပါသည်။ ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့တွင် ဆန္ဒမဲဖြင့်ဆုံးဖြတ်ပြီး တတိယလွှတ်တော်ကို အမျိုးသား လွှတ်တော် (National Assembly) အဖြစ် ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းလိုက်ပြီး ကြေညာချက်လည်း ထုတ်လိုက်သည်။

ဤသည်မှာ (၁၇၈၉) တော်လှန်ရေး၏ ပထမခြေလှမ်းပင်ဖြစ်၏။

ဘုရင့်ဘက်ကလည်း ဗာဆေးနန်းတော်မှာ အမျိုးသားလွှတ်တော် မကျင်းပနိုင်အောင် အစည်းအဝေးခန်းမများ ပိတ်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။ သို့ရာတွင် တော်လှန်သည့်လူထုတွင် ကြွယ်ဝသည့် နည်းနာများရှိသည်။ တီထွင်ဖန်တီးတတ်သည်။ လူထုသည် ဗာဆေးနန်းတော်အနီးရှိ တင်းနစ် ကစားကွင်း တခုတွင် အမျိုးသားလွှတ်တော်အစည်းအဝေးများ ဆက်လုပ်ကြ သည်။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံပဒေသစ် ရေးဆွဲမပြီးသေးသရွေ့ အမျိုးသား လွှတ်တော်ကို ရုပ်သိမ်းခြင်းမပြုဟု ကိုယ်စားလှယ်များက ဆန္ဒမဲပေးကာ ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ တခြားလွှတ်တော် (၂) ရပ်ကိုလည်း အမျိုးသားလွှတ်တော်နှင့် လာပေါင်းဖို့ ဖိတ်ခေါ်သည်။ ရန်သူ့အင်အားကို ဖြိုခွဲပြီး မိမိအင်အားတိုးချဲ့ဖို့ ကြိုးစားသည့်နည်းနာ ဖြစ်၏။

တပတ်အကြာ ပထမလွှတ်တော်မှ အောက်လွှာသာသနာ့ ဝန်ထမ်းများ လာရောက်ပူးပေါင်းကြသည်။ အုပ်စိုးသူများအတွင်းမှာလည်း ပဋိပက္ခတွေ့ ကြီးထွားလာသည်။

ဘုရင်က အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုဖြိုခွဲရန် တပ်များစုစည်း ပြင်ဆင်လာသည်။ အုပ်စိုးသူက အကြမ်းဖက်ရေးလမ်းကြောင်းကို စတင် ရွေးခြယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ အမျိုးသားလွှတ်တော်က တပ်များရုပ်သိမ်းပေးဖို့ တောင်းဆိုသည်။ ဘုရင်က ငြင်းဆန်နေသဖြင့် လူထုက တော်လှန်ရေး လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ တဆင့်တိုး တက်လှမ်းလိုက်သည်။

၁၇၈၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၁၂ ရက်နေ့၊ ပါရီမြို့လူထုချီတက်ပွဲ။
၁၇၈၉ ခုနှစ် ဇူလိုင် ၁၃ ရက်နေ့၊ လူထုပုန်ကန်မှု။

ပါရီလူထုသည် လက်နက်များစွဲကိုင်ပြီး အကြမ်းဖက်မှုကို အကြမ်းဖက်နည်းလမ်းဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်ကြသည်။ ဇူလိုင် ၁၄ ရက်နေ့တွင် ဘာစတီး (Bastille) အကျဉ်းထောင်မှအပ ပါရီတမြို့လုံး လူထုလက်ထဲ ရောက်လာပြီ။

ဘာစတီးထောင်တွင် လူထုခေါင်းဆောင်များ၊ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများ ရှိနေကြသည်။ လူထုသည် ကျူးကိုရေကူးဖြတ်ကြပြီး ဘာစတီးထောင်ကို သိမ်းပိုက်လိုက်ကြသည်။ ဘာစတီးထောင်ကျဆုံးခြင်းသည် ဘုရင်၏ အကြွင်းမဲ့အာဏာရှင်စနစ် ကျဆုံးခြင်းပင်ဖြစ်၏။ (၎င်းဇူလိုင် ၁၄ ရက်နေ့ကို ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ အမျိုးသားနေ့အဖြစ် ယခုတိုင်သတ်မှတ် ထားသည်။)

လူထုက အမျိုးသားကာကွယ်ရေးတပ် (National Guards) ကို ဖွဲ့စည်းသည်။ ဒုတိယလွှတ်တော်ကလည်း အမျိုးသားလွှတ်တော်နှင့် လာပေါင်း သည်။ ဘုရင်လည်း မတတ်သာတော့ဘဲ အမျိုးသားလွှတ်တော် အမျိုးသား ကာကွယ်ရေးတပ်နှင့် တတိယအတန်းစားမှ ကိုယ်စားလှယ်များပါဝင်သည့် ပါရီမြို့အမြဲတမ်းကော်မတီတို့ကို အသိအမှတ်ပြုရတော့သည်။ သို့ရာတွင် တဖက်မှ သူ့အာဏာကို ပြန်ထိန်းသိမ်းရန် ကြိုးစားမှုများ ဆက်လုပ်သည်။

တပြည်လုံးတွင် လယ်သမားပုန်ကန်မှုများ မီးပွားပမာ ပျံ့နှံ့ တောက်လောင်လာသည်။ ပြည်သူများသည် ၂ လ အတွင်း အောင်ပွဲများ ဆက်တိုက်ရနေသဖြင့် ပဒေသရာဇ်များ ပြည်ပထွက်ပြေးကြသည်။ အရင်းရှင်ကြီးများကား လူထုအုံကြွမှုကိုကြောက်ရွံ့ကာ ယိမ်းယိုင်နေကြသည်။ ဘုရင့်အစိုးရမှာ တိုင်းပြည်ကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်စွမ်း မရှိတော့။ အမျိုးသား လွှတ်တော်က ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို တာဝန်ယူလိုက်ရသည်။

အောင်ပွဲဖြင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ကာလကို စတင်ဖွင့်လှစ် လိုက်ပါပြီ။

ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးတွင် လှပသည့် တပ်လှန့်ကြွေးကြော်သံတခု ရှိခဲ့သည်။

“အခြေအနေတွေကိုယ်တိုင်က သင်တို့ကို ဖိတ်ခေါ်နေပါတယ်။
ဒီမှာနင်းဆီတွေလေ...။
ဒီမှာလာရောက်ကခုန်ကြ...။
သင့်စွမ်းဆောင်နိုင်သမျှ
ဒီမှာ ပါဝင်ကပြကြ” ... ပါတဲ့။

ပမာပြည်အခြေအနေကလည်း နိုင်ငံရေးအင်အားစုများနှင့် ပြည်သူလူထုအား ဖိတ်ခေါ်နေပါသည်။

သင်စွမ်းဆောင်နိုင်သမျှ
သမိုင်းသစ်ကိုဝင်ရောက်ရေးသားကြ
တိုက်ပွဲအတွင်းပါဝင်ကြ။ ။

ဖိလစ်ပိုင်ကွန်မြူနစ်ပါတီသစ်

ဖိလစ်ပိုင်ကွန်မြူနစ်ပါတီ (CPP) သစ်ဟာ ဖိလစ်ပိုင်ပြည်သူ့စစ်ပွဲကို ဦးဆောင်လျက်ရှိတယ်။ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ကိုလိုနီတိုင်း - ပဒေသရာဇ်တိုင်း မိမိတိုင်းပြည်မှာ ဒီမိုကရေစီသစ်တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲရဖို့၊ အဲဒီကတဆင့် ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေးနဲ့ တည်ဆောက်ရေးဆီသို့ ဆက်လက်ချီတက်သွားဖို့ ဖြစ်တယ်။ CPP ရဲ့ကေဒါများ၊ တိုက်ခိုက်ရေးသမားများ၊ ပြည်သူ့တပ်မတော်သစ် (NPA) နဲ့တကွ ကျယ်ပြန့်ကြီးမားလှတဲ့ ပြည်သူ့လူထုကြီးဟာ စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှု အပြည့်နဲ့ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှတဲ့ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးပြည်သူ့စစ်ပွဲကို ဆက်လက်ဆင်နွှဲလျက် ရှိပါတယ်။

သမိုင်းအကျဉ်း

- * ၁၉၃၀ ခု၊ နိုဝင်ဘာ (၇) ရက်နေ့မှာ CPP ကို ထူထောင်တယ်။ စတင်ထူထောင်သူမှာ ခရစ္စဆန်တို အီဗန်ဂဲလစ္စတာ (Crisanto Evangelista) ဖြစ်တယ်။
- * ၁၉၃၁ ခု၊ မေလမှာ ပထမအကြိမ်ကွန်ဂရက်ကို ခေါ်ဆိုကျင်းပခဲ့တယ်။ ၎င်းကွန်ဂရက်မှာ “ဖိလစ်ပိုင်လုပ်သားပြည်သူများသို့ အစီရင်ခံစာ” ကို တင်သွင်းအတည်ပြုတယ်။ တချိန်တည်းမှာ ပါတီရဲ့ အနိမ့်ဆုံးလုပ်ငန်းစဉ်အဖြစ် နယ်ချဲ့စနစ်နဲ့ ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို တွန်းလှန်ပြီး လွတ်လပ်တဲ့ ဒီမိုကရေစီရှိတဲ့ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံထူထောင်သွားရေးကို ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပါတယ်။
- * ၁၉၃၈ ခုနှစ်မှာ ဖိလစ်ပိုင်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး စည်းရုံးရေးအင်အားကို တိုးချဲ့လိုက်ပါတယ်။
- * ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ (၇) ရက်နေ့၊ ဂျပန်က ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို အလစ်ဝင်တိုက်တဲ့အရေးအခင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီးနောက် ဂျပန်ခုခံဆန့်ကျင်ရေး ညီညွတ်ရေးတပ်မောင်းစု ဖွဲ့စည်းရေးကို လှုံ့ဆော်ကာ ဂျပန်ခုခံဆန့်ကျင်ရေး လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကို စတင်တယ်။
- * ၁၉၄၂ ခုနှစ် မတ်လ လဇုံမှာ ဂျပန်ခုခံဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူ့တပ်မတော်ကို ထူထောင်နိုင်တယ်။ အဲဒီနောက် ပြောက်ကျားစစ်ကို အကျယ်အပြန့်ဆင်နွှဲခဲ့ပါတယ်။
- * ၁၉၄၄ ခုနှစ်ရောက်တော့ အမြဲတမ်းတပ်အင်အား ၂ သောင်းနဲ့ အင်အားတောင့်တင်းတဲ့ အရန်တပ်တွေလဲ ရှိလာတယ်။ လူဦးရေ ၁၀ သိန်းကျော်ရှိတဲ့ ကျယ်ပြန့်တဲ့ဒေသကြီးကိုပင် လွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့တယ်။ တချို့ဒေသတွေမှာ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံရေးအာဏာကိုပင် ထူထောင်ထားနိုင်တဲ့အထိပါ။
- * ၁၉၅၀ ခုနှစ်အတွင်းမှာ တော်လှန်ရေးလမ်းကြောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး သဘောထားကွဲ၊ ခွဲထွက်မှုတွေ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်။ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဖူမာခါဖာဂါရို ဦးဆောင်တဲ့အုပ်စုက ဥပဒေတွင်းပါလီမန်တိုက်ပွဲလမ်းကြောင်းကို ရပ်ခံပါတယ်။ ကျန်တဲ့အုပ်စုက မာ့ကပ်စ်လီနင်ဝါဒ ML ကို စွဲကိုင်ပြီး လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ ဆက်လက်ဆင်နွှဲသွားရေးလမ်းကြောင်းကို ရပ်ခံပါတယ်။
- * CPP ဟာ ၁၉၆၀ ခုနှစ်များ အစပိုင်းကတည်းက ဥပဒေတွင်း နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ ပဒေသရာဇ်ဆန့်ကျင်ရေး လူထုအဖွဲ့အစည်းများကို အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ လူငယ်၊ အမျိုးသမီးများနဲ့ ပြည်ချစ်ဒီမိုကရက်တစ်စုများအတွင်း စည်းရုံးဖွဲ့စည်းခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ပါတီပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် လူထုအခြေခံ ချပေးခဲ့တယ်။ တချိန်တည်းမှာ လျှို့ဝှက်ကလောင်စည်း အစည်းအဝေးများအတွင်း <<နိုင်ငံတော်နဲ့ တော်လှန်ရေး>> ဆိုင်ရာ ML သဘောတရားများကို ထက်သန်တက်ကြွစွာ လေ့လာခဲ့ကြတယ်။ ဒါဟာ လူထုကြီးအား ဒီမိုကရေစီလှုပ်ရှားမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာဖို့အထိ အကျိုးရှိစေခဲ့တယ်။
- * ၁၉၆၈ ခု ဒီဇင်ဘာလမှာ မာ့ကပ်စ်ဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒ (ML) အုပ်စုက ကွန်ဖရင့်တရပ်ခေါ်ယူပြီး အာမေဒို ဂွာရဲယို (Armado Guerrero) ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ခေါင်းဆောင်တဲ့ ဖိလစ်ပိုင်ကွန်မြူနစ်ပါတီသစ်ကို ထူထောင်ပါတယ်။ “အမှားများကိုပြုပြင်ပြီး ပါတီသစ်ကို ပြန်လည်ထူထောင်ခြင်း” “ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်းစဉ်” နဲ့ “ပါတီဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံစည်းမျဉ်းဥပဒေသစ်” စတာတွေကို ဆွေးနွေးအတည်ပြုခဲ့တယ်။ ဖိလစ်ပိုင်ကွန်မြူနစ်ပါတီသစ် (CPP သစ်) ဟာ ဒီမိုကရေစီသစ်တော်လှန်ရေးနဲ့ ဆိုရှယ်လစ်စနစ် တော်လှန်ရေးဆိုင်ရာ အဆင့်များကို သယ်ပိုးထမ်းရွက်သွားရေးကို ပြဋ္ဌာန်းအတည်ပြုခဲ့ကြတယ်။ ဒီကွန်ဖရင့်ဟာ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံရဲ့ သမိုင်းစာမျက်နှာသစ်တွေ ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်။

ပြည်သူ့တပ်မတော်သစ်ပေါ်ပေါက်လာခြင်း

* ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၂၉) ရက်နေ့မှာ CPP အသစ်ဟာ “ပြည်သူ့တပ်မတော် သစ်” ဆိုတဲ့စာတမ်းကို အတည်ပြုပြီး ပါတီရဲ့စစ်ရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်တဲ့ ပြည်သူ့တပ်မတော်သစ် (NPA) ကို စတင်ထူထောင်တယ်။ စတင်ထူထောင်စဉ် က တပ်အင်အား (၆၀) ခန့်သာ ရှိပါတယ်။ အော်တိုမက်တစ်ရိုင်ဖယ် (၉) လက်၊ အညွှန်းသေနတ် (တလုံးထိုးရိုင်ဖယ်သေနတ်) နဲ့ သေနတ်တို (၂၆) လက်သာ တပ်ဆင်ထားနိုင်ခဲ့တာပါ။ ဒီတပ်မတော်ကို တပ်မှူး ‘ဒန်တေ’ (Dante) က ဦးဆောင်ကာ လူငုံတောင်တန်းဒေသ အလယ်ပိုင်းနဲ့ ကျေးလက်တွေမှာ လက်နက်ကိုင်ပြည်သူ့စစ်ပွဲကို စတင်ခဲ့တယ်။

* CPP သစ်ဟာ NPA ဖွဲ့ရာတွင် MLMT ကို လမ်းညွှန်အတွေးအခေါ်အဖြစ် ထားကာ ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး (ဒီမိုကရေစီသစ်တော်လှန်ရေး) ရဲ့ အထွေထွေလုပ်ငန်းစဉ်အရ တည်ဆောက်ပါတယ်။ NPA အတွင်း ပါတီအစုများ၊ အဖွဲ့ဝယ်များ၊ ကလောင်စည်းများ ထားရှိကာ ပါတီကေဒါများဟာ NPA ကို ပါတီရဲ့ အကြွင်းမဲ့ခေါင်းဆောင်မှု အာမခံချက်ရှိအောင် အတွေးအခေါ်အရ နိုင်ငံရေးအရ၊ စည်းရုံးရေးလမ်းစဉ်အရ တည်ဆောက်ကြတယ်။

* တချိန်တည်းမှာ ဒီမိုကရေစီပဟိုချုပ်ကိုင်မှုကို ပါတီနဲ့ တပ်မတော်အတွက် စည်းရုံးရေးမှုအဖြစ် ပြဌာန်းကျင့်သုံးပါတယ်။

* NPA ဟာ လက်နက်ကိုင်ပြည်သူ့စစ်ပွဲကို ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးရေးမှုအရ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခဲ့တာပါ။ ၎င်းရဲ့ အင်အားကြီးထွားလာမှုနဲ့ တိုးတက်ရှေ့တန်းရောက်လာမှုဟာ ပြည်သူ့လူထုရဲ့ ပါဝင်မှုနဲ့ ထောက်ခံမှုကြောင့် ပါပဲ။

NPA တပ်ဖွဲ့ဝင်များ

* NPA ရဲ့ တပ်မှူးတပ်သားများဟာ တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲအတွင်းမှာပဲ တိုက်ခိုက်ရေးအတတ်ပညာ (စစ်ပညာ) နဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည် (စစ်ရေးစွမ်းရည်) တို့ မြင့်မားလာစေဖို့ သင်ယူကြပါတယ်။ တိုက်ရင်းသင်၊ သင်ရင်းတိုက်၊ တပ်မှူးတပ်သား အပြန်အလှန် စုပေါင်းလေ့လာသင်ယူရေးမှုအရ ဆောင်ရွက်ကြတယ်။

* ၎င်းရဲ့လက်နက် အားလုံးနီးပါးလောက်ဟာ ရန်သူနဲ့ တိုက်ပွဲဆင်ရကာ စုဆောင်းရရှိလာခဲ့ကြတာပါ။ လက်နက်တင်သွင်းဖို့ ကြိုးပမ်းမှုအားလုံးဟာ နည်းနည်းမှ အကျိုးမရှိခဲ့ဘူးလို့ပင် ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ပြောင်းပြန်ဆိုးကျိုးတွေတောင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရတယ်။ မျက်မှောက်နိုင်ငံတကာ အကြောင်းအချက်အောက်မှာ အရင်ဘယ်တုန်းကထက်မဆို ကိုယ့်အားကိုးစိတ်ဓာတ်အရ တော်လှန်ရေးလက်နက်ကိုင် ပြည်သူ့စစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲကြရမယ်လို့ CPP သစ်နဲ့ NPA တို့က မှတ်ယူတယ်။

* “အချိန်မကျသေးဘဲ အမြဲတမ်းတပ်ဖွဲ့ချင်တာ” နဲ့ “သေနင်္ဂီယူဟာတန်ပြန်ထိုးစစ်ဆင်နွှဲချင်တာ” “မြို့ပေါ်သူပုန်ထရေး” စတဲ့ ‘လက်ဝဲ’ စွန့်စားရေး အချောင်ဝါဒနဲ့ ‘ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီ’ စိတ်ကူးယဉ်တဲ့ လက်ယာအချောင်ဝါဒ အမှားတို့ကြောင့် NPA အတွင်း ထိခိုက်မှု အကြီးအကျယ်ရှိခဲ့တယ်။

* ဒီအမှားများကို ၁၉၉၂ အမှားပြုပြင်ရေးလှုပ်ရှားမှုအတွင်း ပြုပြင်နိုင်ခဲ့လို့ သိသာထင်ရှားတဲ့ အောင်မြင်မှုများကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပါတယ်။

* NPA ဟာ အမေရိကန် - မားကို့စ်အစိုးရရဲ့ ရှည်ကြာတဲ့ ဖက်ဆစ်အုပ်စိုးမှု၊ အမေရိကန် - အင်္ကျီအစိုးရရဲ့ အတုအယောင်ဒီမိုကရေစီ အုပ်စိုးမှုတို့ကို ဆန့်ကျင်တဲ့ ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းလှတဲ့ တိုက်ပွဲများအတွင်း အစမ်းသပ်ခံ၊ သံခဲတင်နိုင်ခဲ့တယ်။ ဒီနောက် အမေရိကန် - ရာမိုစ်နဲ့ အမေရိကန် - အက်စထရားဒါ (Estrada) အစိုးရများကို ဖျက်သိမ်းသွားစေခဲ့ပြီး တိုက်ပွဲစစ်မြေပြင်မှာလဲ အောင်ပွဲများ ဆက်လက်ရရှိနေပါတယ်။

* NPA ဟာ အော်တိုမက်တစ်ရိုင်ဖယ်သေနတ် ကိုင်ထားကြတဲ့ အချိန်ပြည့်တပ်သား ထောင်အချို့ရှိသလို၊ အရေအတွက်ပိုမိုများပြားတဲ့ ဒေသခံပြောက်ကျား အင်အားစုများ၊ ပြည်သူ့စစ်များနဲ့ ခေတ်မီတော့တဲ့ လက်နက်များတပ်ဆင်ထားကြတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်ရေးတပ်များလဲ ရှိပါတယ်။ ၁၉၈၃ နှောင်းပိုင်းမှာ CPP သစ် ခေါင်းဆောင်တဲ့ NPA ဟာ လက်နက်ကိုင်အင်အား ၁ သောင်း ၂ ထောင်ကျော်ထိ ရှိလာပြီး ဖိလစ်ပိုင်တပြည်လုံး ပြည်နယ် (၇၃) ခုရှိတဲ့အနက် ပြည်နယ် (၆၄) ခုမှာ လှုပ်ရှားပြီး ပြည်သူ့ပြောက်ကျားစစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲနိုင်ခဲ့တယ်။

* CPP သစ်နဲ့ NPA တို့ဟာ ထားလက် (TARLAC) ပြည်နယ်အတွင်းရှိ ယခင်တော်လှန်ရေးအရေးတော်ပုံကို အမွေဆက်ခံထားကြတဲ့ လယ်သမား ၈ ထောင်ခန့်နဲ့ မြို့ပေါ်လူထုအင်အား ၁၅၀၀၀ လောက်ကို အခြေခံစတင်ခဲ့ရတာပါ။ ယခုအခါ ပါတီနဲ့ တပ်မတော်ရဲ့ ကျေးလက်အခြေခံဒေသရှိ လူဦးရေမှာ သန်းအချို့ထိ ရှိနေပြီ။ ဒေသဆိုင်ရာ နိုင်ငံရေးအာဏာနီ အဖွဲ့အစည်းများ ဖွဲ့စည်းစီမံအုပ်ချုပ်လျက် ရှိနေပါပြီ။ ဒီနိုင်ငံရေးအာဏာနီဟာ တပြည်လုံးမှာ ဖောက်ပြန်ရေးအစိုးရကို ဖယ်ရှားဖြုတ်ချနိုင်တဲ့အထိ ဆက်လက်ကြိုးထွားလာပါလိမ့်မယ်။ နိုင်ငံရေးအာဏာကို တပြည်လုံး သိမ်းပိုက်နိုင်မှသာ ပြည်သူ့ ဒီမိုကရေစီသစ်တော်လှန်ရေး (PDR) ကို ကုန်စင်အောင် ဆင်နွှဲနိုင်တာဖြစ်ပြီး ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေးကို စတင်နိုင်ဖို့ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားအတွက် အခြေခံနဲ့ အခွင့်အလမ်းများ ရရှိစေနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်များ

- * CPP သစ် ဦးဆောင်ဆင်နွှဲနေတဲ့ ဒီမိုကရေစီသစ်တော်လှန်ရေး၊ တနည်း PDR ရဲ့ အဓိကတိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်မှာ လက်နက်ကိုင်ပြည်သူ့စစ်ပွဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ကိုလိုနီတိုင်း၊ ပဒေသရာဇ်တိုင်း၊ ဖိလစ်ပိုင်မှာ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ခေတ်မီမောင်းပြန်လက်နက်မျိုးစုံ တပ်ထားတဲ့ ဖောက်ပြန်တဲ့ အုပ်စိုးသူလူတန်းစားရဲ့ ပကတိတည်ရှိနေတဲ့ ရုပ်ဘဝက ပြဋ္ဌာန်းပေးလိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။
- * တချိန်တည်းမှာလဲ ဥပဒေတွင်းတိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်များကို မပစ်ပယ်ပါဘူး။ ဒီတိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်ဟာလဲ မရှိမဖြစ်လိုအပ်တဲ့ တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် ဖြစ်တယ်။ ဒုတိယတိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်ဖြစ်တယ်လို့ CPP သစ်က မှတ်ယူတယ်။
- * CPP ဟာ ၆၀ ခုနှစ်များကစပြီး ဥပဒေတွင်းတိုက်ပွဲများကို လျှို့ဝှက်စည်းရုံးခဲ့တယ်။ (၆၁ မှ ၆၈) ခုနှစ်များအတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ ဥပဒေတွင်းဒီမိုကရေစီ လှုပ်ရှားမှုများက အသစ်ပြန်လည်ထူထောင်စ CPP ကို တပြည်လုံးအတိုင်းအတာအရ ကျယ်ပြန့်တဲ့ပါတီ ဖြစ်လာစေခဲ့သလို လူထုအတွင်းမှာလဲ နက်ရှိုင်းစွာ အမြစ်တွယ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။
- * ၁၉၆၉ ခုနှစ်မှ စတင်ပြီး CPP ဟာ မြို့ပြအခြေခံတဲ့ ဥပဒေတွင်းဒီမိုကရေစီ လူထုလှုပ်ရှားမှုများနဲ့ ကျေးလက်အခြေခံတဲ့ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှုကို ပေါင်းစပ်ဆင်နွှဲနိုင်ခဲ့တယ်။
- * CPP သစ်ရဲ့ အကြွင်းမဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုအောက်မှာ NPA က ဆင်နွှဲနေတဲ့ တော်လှန်တဲ့လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲဟာ ကျေးလက်မှာ အခြေခံ၊ အင်အားစုဆောင်း၊ မြို့များကိုဝိုင်း၊ တစတစနဲ့ မြို့များသိမ်း၊ နောက်ဆုံး တပြည်လုံးအာဏာသိမ်းရေးဆိုတဲ့ ရေရှည်ပြည်သူ့စစ်ပွဲလမ်းကြောင်းအတိုင်း ချီတက်သွားရမယ်လို့ ညွှန်ပြထားတယ်။

- ကိုးကား။ (၁) ကမ္ဘာ့ဆိုရှယ်လစ်အဘိဓာန်။
- (၂) CPP သစ်က ၂၀၀၀ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ (၅ ရက်နေ့မှ ၁၀ ရက်နေ့အထိ) ကျင်းပတဲ့ ခတ္တမန်ဒူးနိုင်ငံတကာညီလာခံ တင်သွင်းတဲ့စာတမ်း။
 - (၃) CPB ဗဟိုမော်ကွန်းတိုက်ရှိ ကိုးကားစာတမ်းများ

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုဝါဒဖြန့်ချိရေးဌာနက ထုတ်ဝေတယ်

Web: <http://www.cpburma.org> Email: swptbn@yahoo.com